

סידור תפלה להרש"ש

(א) להעלות אור החוזר חסדים הנו' מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שצמוך
 (ב) יסוד דאימא שצחזה דז"א (ג) (או"פ שלהם לחוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג
 היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנו' דחג"ת
 ונכפלים ולהעלות הכפל דב"ש העליונים דחסד לחכמה ושליש תחסון לחסדים דדעת
 וב"ש העליונים דגבו' לבינה ושליש תחסון לגבורה דדעת וב"ש העליונים דאו"מ
 דת"ת לכתר דז"א שצת"ת דיסוד"ת ושליש או"מ דחסד הנו' דת"ת להעלות ע"ג
 כתר דנוק' דרך החזה.

להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דגבו' דחסד לגבו' דדעת	יהוה	להעלות או"מ דש"ת דחסד לחסדים דדעת	יהוה	להעלות או"מ דב"ש חסד דחסד לחכמ' דז"א	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

יהוה

או"מ דב"ש עליונים דת"ת דחסד עולה לב"ש ת"ת דיסוד"ת

יהוה

להמשיך הת"ת דיסוד"ת עם שורשי המוחין שבו לכתר דפנימיות דפנימיות דז"א	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

ג' כלי כתר דז"א

אלף הי יוד הי
 יוד הי ויו הא

יוד יוד הי יוד הי ויו הא

(ד) לחלק את השליש דאו"מ דחסד הנו' דת"ת שע"ג הכתר דנוק' לד ת
 ולהמשיך עתה חלק א' מד"ת לכתר דנוק'.

רביע א' יהוה ג' כלי כתר דנוק'

יוד הא ואו הא

יוד יוד הא יוד הא ואו הא

יה יהו יהוה

(א) עיין צט' כ"ה צד"ג ובדרוש ו': (ב) א"ה יש סי' שכתוב יסוד דאי'
 ויש סידורים שכתוב יסוד דיסוד"ת והמעין יבחר :
 (ג) א"ה כ"כ בקלת סידורים לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צט'
 עלי נהר דט"ז ע"א באת כ"א מ"ש ע"ז וע"ש : (ד) עיין במבוא ש"ח א"א דרוש ו':

להמשי' כללות ה"ח דרשה התחתן ל"סוד ז"א ולהוציא קב"ש ה"ת ונ"ה חסד'י לחסד'י ז"א מ"סוד ד"א' וס' מתדב'ה אור'ס ונכפלת הארת' להמשי' ל"סוד ז"א ולהמשי' מהדעת' את ה"ג ל"סוד ז"א מתת'א לשל'א

כללות ה"ח ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ה"ג מתת'א לשל'א ל"סוד
יהוה יהוה יהוה

ג"ה פחות של"ס ל"סוד ז"א
יהוה יהוה יהוה

ג' כלי' סוד ז"א
ישין ישין דלת ישין דלת יוה

להמשי' ה"ג גב"ו פחות של"ס
 דג"ז שכתב'ה ל"סוד ג' חסד'י
 פחות של"ס שכתב'ה ל"סוד "

להשל'ו בכל אור' הקו'זר חסד'י
 דב"ש דלת' ונ"ה מן תנ"ה ל"סוד
 דרך קו' המשי' להמשי' גב"ו

הג' ד ממתי' להס'ד גב"ו
 באור' יס'ד
יהוה יהוה יהוה

כל'ה ממתי' גב"ו גב"ו
 באור' יס'ד
יהוה יהוה יהוה

דלת' ונכא'פס מת'ת יתפ'לו דרך כ' הקו'ס להמשי'
 חת' הנה' גב"ו שכתב' ל"סוד "
 נל'ח חסד'ד ממתי' להג'ד
 גב"ו כ'הג'ד
יהוה יהוה יהוה

דלת' חסד'ד ממתי' להג'ד
 גב"ו כ'הג'ד
יהוה יהוה יהוה

ב"ש ה"ת ממתי'
 לב"ש ת"ת גב"ו באור' יס'ד
יהוה יהוה יהוה

דלת' חסד'ד ממתי' להג'ד
 גב"ו כ'הג'ד
יהוה יהוה יהוה

להשל'ו אור' החו'זר חסד'י הנו' מ"סוד ז"א לחסד'י העליו' חג'ת חס'ד
 בתנ'ך יס'ד דמשי'ת שכתב'ה ז"א וע"כ מתר'בה אור' החסד'י הנו' חג'ת ונכפ'ל'ס
 ג'ס ה"ס ולהשל'ו הכפ'ל דב"ש עליו' חסד'ד לחסד'ד ונ"ה ל"סוד דרש'ת וכן ב' ש"ב גב"ו לכו' ונ"ה גב"ו דרש'ת ונ"ה ש"ל'ס
 דל"ח דלת' לכת'ר ז"א שכתב'ת דמשי'ת שיה'ה ה"ה'י החסד'י דמשי'ת שבו' מלנב"י שבו'ס ד' מו' דכת'ר ז"א וש"ל'ס או'ה חסד'ד
 הנו' דלת' להשל'ונו' ע"ג כתר' דנ"ך שהו'ה פיו'ס הנ"ה חסד'י הנו' המגוי'ש' לכנ'גד החסד'י ב"ש עליו' דלת' ז"א "

להשל'ו אור' החו'זר חסד'י הנו' מ"סוד ז"א לחסד'י העליו' חג'ת חס'ד
 בתנ'ך יס'ד דמשי'ת שכתב'ה ז"א וע"כ מתר'בה אור' החסד'י הנו' חג'ת ונכפ'ל'ס
 ג'ס ה"ס ולהשל'ו הכפ'ל דב"ש עליו' חסד'ד לחסד'ד ונ"ה ל"סוד דרש'ת וכן ב' ש"ב גב"ו לכו' ונ"ה גב"ו דרש'ת ונ"ה ש"ל'ס
 דל"ח דלת' לכת'ר ז"א שכתב'ת דמשי'ת שיה'ה ה"ה'י החסד'י דמשי'ת שבו' מלנב"י שבו'ס ד' מו' דכת'ר ז"א וש"ל'ס או'ה חסד'ד
 הנו' דלת' להשל'ונו' ע"ג כתר' דנ"ך שהו'ה פיו'ס הנ"ה חסד'י הנו' המגוי'ש' לכנ'גד החסד'י ב"ש עליו' דלת' ז"א "

כתר'ים דכ"נה
אהיה אהיה יהוה יהוה

כתר'ים ד"חג'
אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה

כתר'ים דחכמ'ה
אהיה אהיה יהוה יהוה

להמשי' ולהשל'ס התפ'סנו' חלק' העליו' הנו'
 דמשי'ת ע"ס עכמו' מנב"י ד' חו' לכת'ר'ים
 חסד'ו ככת'ר דב"י דפני' דפני' למה' וכן ל"ח "

ג' כלי' ככת'ר ז"א
אהיה אהיה יהוה יהוה

פיו'ס נ"ה חסד'י דמשי'ת
 המגוי'ש' כנ'גד חסד'י ב"ש עליו'ס
 דלת' ז"א "

של"ס או'ה חסד'ד דת'ה להמשי'ת
 ע"ג כתר' דנ"ך ולהל'קו' לל' חלק'ים
 ולהמשי' עת'ה חל'ה ח' אור' חלק'ים
 הנו' לכת'ר לל'וק "

ב"ש דאו'ה חסד'ד דלת' לכת'ר ז"א שכתב'ת ל"סוד
יהוה יהוה יהוה

או'ה דב"ש חסד'ד לחסד'ד עליו'
 עולה' לחכת' ז"א
יהוה יהוה יהוה

יהוה יהוה יהוה

או'ה דב"ש חסד'ד לחסד'ד עליו'
 או'ה דב"ש תחתיו' חג'ג' עליו'ס לנש'ת
 עולה' לכ"נה ל"ח "

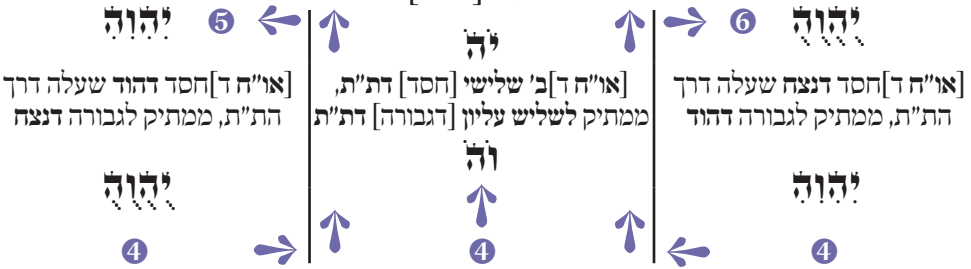
או'ה דב"ש חסד'ד לחסד'ד עליו'
 עולה' לחכת' ז"א
יהוה יהוה יהוה

ובהעלות הג"ה פחות של"ס לת"ת מתגל"ס החג'ת ונכפ"ל אור'ס ועול"ס לכהכ"ד באר"פ ז'ה

להמיתוק לפי סדר הגבורות להמתיק ג' גבורות פחות שליש דחג"ת שבתנ"ה דיסוד, בג' חסדים פחות שליש דתנ"ה שבתנ"ה דיסוד [דז"א]

להעלות כפל אור חוזר דחסדים דב' שלישי ת"ת ונ"ה, מן תנ"ה דיסוד, דרך קו אמצעי ענדי שלא ייחלשו, ולהמתיק השליש העליון דגבורה דת"ת ונ"ה דגבורה, שבחוג ג' [ושליש עליון דת"ת] דיסוד [דז"א]

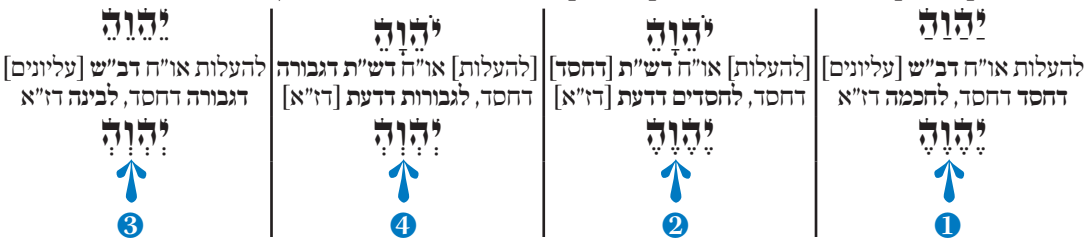
אור"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים ביחד דרך קו אמצע, ואח"כ מתפצלים

סדר בקיעת הלבושים (כל חסד הולך לספירה ובוקע שם את לבוש דאימא)

7 להעלות אור החוזר דחסדים הנז' דתנ"ה, מיסוד דז"א לחסדים העליונים דחג"ת שבתוך יסוד דאימא שבחזה דז"א.

[או"פ שלהם - דתנ"ה - לתוך יסוד דאימא, ואו"מ שלהם - דתנ"ה - על גבי היסוד דאימא, ועל ידי כן נבקע היסוד דאימא]. ועי"כ מתרבים החסדים הנז' דחג"ת ונכפלים. וגם או"ח דתנ"ה עצמם נכפלים לאוצ"ח דף מ"ה ע"א אות ד' [או"י דחג"ת, הולך למקומו בכלי החג"ת דז"א 1 2 3]

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים ד[או"ח ד] חסד, לחכמה. ושליש תחתון, לחסדים דדעת. ו[כפל ה]ב' שלישים העליונים ד[או"ח ד] גבורה, לבינה. ושליש תחתון, לגבורות דדעת.

א. עיין בשער כ"ה בדרוש ג' ובדרוש ו'. [עי' ציור בעמוד שכא].

ב. א"ה יש סידורים שכתוב יסוד דאימא, ויש סידורים שכתוב יסוד דישסו"ת, והמעין יבחר.

ג. א"ה כך כתבו בקצת סידורים, לכן מסודר כאן בין שני חצאי לבנה. ועיין בספר ענ"ה דף ט"ז ע"א [בנד"מ דף נ"א] אות נ"א מה שכתב על זה, ועיין שם. [הענ"ה מביא את דרושי הצלם, אין כאן בקיעת יסוד דאימא, ובהמשך מביא שעה"פ פ' שמות, יש כאן בקיעת יסוד דאימא. הענ"ה מסכם שהם שני דרושים חלוקים, ולא מכריע. ויש לציין שגם בסידור היר"א שלא הביא בקיעת לבוש יסוד דאימא, אין הוכחה שהרי לא הביא שום בקיעת לבוש בכלל. וכן, אם לא היתה בקיעת לבוש יסוד דאימא, בהמשך היה צריך לציין שעלית האו"ח של החג"ת לחב"ד בהארה, דרך מחיצת יסוד דאימא, וגם זה לא כתוב, כך שקשה מאוד להכריע מסיודור היר"א. עי' שער"ח ח"ב ש' רס"ב, רס"ג, בקיעת יסוד דאימא, להכפיל חסדי החג"ת, עלות לכחב"ד. וכן סידור הרב קווינקא. [עיין ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג'.]

להמתיק ג' גבו' פחות שליט לחג"ת שבתנ"ה דיסוד בשלשה חסדים פחות שליט שבתנ"ה דיסוד.

<p>חסד דהוד</p> <p>יהוה</p> <p>ממתיק לגבורה לחסד</p> <p>באור ישר</p> <p>יהוה</p>	<p>ב"ש לחסד תפארת</p> <p>וה</p> <p>ממתיק לב"ש לגבורה דת"ת</p> <p>באור ישר</p> <p>וה</p>	<p>חסד דנלח</p> <p>יהוה</p> <p>ממתיק לגבורה</p> <p>באור ישר</p> <p>יהוה</p>
--	---	---

להעלות כפל אור חוזר לחסדים דב' שלישי תפארת ונ"ה מן תנ"ה דיסוד מחוברים יחד לך קו אמלעי, ולהמתיק השליש העליון לגבורה תפארת ונ"ה גבו' שבתנ"ה דיסוד.

<p>יהוה</p> <p>חסד דהוד עולה לך</p> <p>דת"ת וממתיק לגבורה</p> <p>דנלח באור חוזר</p> <p>יהוה</p>	<p>יה</p> <p>ב"ש לחסד דת"ת ממתיק</p> <p>לשליש עליון לגבורה דת"ת</p> <p>באור חוזר</p> <p>וה</p>	<p>יהוה</p> <p>חסד דנלח עולה לך</p> <p>דת"ת וממתיק לגבורה</p> <p>דהוד באור חוזר</p> <p>יהוה</p>
---	--	---

להעלות אור החוזר לחסדים הנז' מיסוד דז"א לחסדים העליונים לחג"ת שבתוך יסוד דאימא שצחזה דז"א (1) (או"פ שלהם לתוך היסוד ואו"מ שלהם ע"ג היסוד דאימא ועי"כ נבקע היסוד דאימא) ועי"כ מתרבים החסדים הנז' לחג"ת ונכפלים. (2)

ולהעלות הכפל דב"ש העליונים לחסד לחכמה ושליש תחתון לחסדים דלעת וב"ש העליונים גבו' לבינה ושליש תחתון לגבורה דלעת וב"ש העליונים דאו"ח תפארת לכתר דז"א שבתפארת דיסוד"ת ושליש או"ח לחסד הנז' תפארת להעלות ע"ג כתר דנוק' לך החזה.

<p>יהוה</p> <p>להעלות או"ח דב"ש</p> <p>עליונים לחסד לגבורה</p> <p>לבינה דז"א</p> <p>יהוה</p>	<p>יהוה</p> <p>להעלות או"ח דש"ת</p> <p>לחסד לגבורה</p> <p>לגבורות דלעת</p> <p>יהוה</p>	<p>יהוה</p> <p>להעלות או"ח דש"ת</p> <p>לחסד לחסד</p> <p>לחסדים דלעת</p> <p>יהוה</p>	<p>יהוה</p> <p>להעלות או"ח דב"ש</p> <p>לחסדים לחסד</p> <p>לחכמה דז"א</p> <p>יהוה</p>
--	--	---	--

(1) עי' שער הפסוקים שמות כב ע"ג ועי"ע עלי נהר

(2) והכפלה זו היא לב' סיבות:

א': שיהיה בחינת חסדים דלעת בכל חלקי ז"א גם במוחין להגדילו

ב': כדי לנלות כחב"ד דז"א הסתומים בנה"י תבונה (ע"ח שער כ"ה פ"ג)

היורדין כיסוד חוצין ועלון
 לגמרי ומחלקין משם אמנם
 פיקדון גשארשם שם ומשם עולה
 בח' אור חורר שלהם לחמלה
 וא"כ חפשא שרדו חח' ועלה
 אור החור ואח"כ ירדו הגבוד'
 ונחמק. גם לזה קשה דא"כ
 הרי בגבירות מחמלקות דרך
 חוצה ועליו וכרי בארע
 בדרוש גג'ל כי מקלה גבורות
 נחמקו דרך ירידה החסדים
 וז"ל (ד) :

בה"ם שלו בנח"ל נ"ה וגם בגדילו נ"ה חסדים ותלים עליון שם
 חסד החסד וחסד דגבירות וליים עליון חסד ח"ם כמ"ש
 בפ"ה לקח בגדלתו. וכונה ל"ז נעשה עשה ברנע אחד
 כבוד אור חסד ונחמלה ספק אחד מ' שנים ויום אחד
 לכן הקטן ראי' עשה לבניא ובאיתו ביאש גג'ל לכן עשה
 בחמלה חסד הקטן למנוח אך לא חוזב גמור עד שנה י"ג
 ויום א' כי לא נשלם בגדלותו כמ"ש בפ"ה והצטן כי ל"ז נעשה
 עשה ברנע א'. אמנם גם לר"ך שיתפשטו חסדים של הדיעם
 ברישא דר"א לשיכיה בח' הדעת (ו) בכל חלק ז"ל וגם שיש
 בגלי כי שם בראש כל האורות סומים ט"ך נ"ה דסבוכה
 והג"ה דסבוכה מפסיקין בין חושי ז"ל לעופא דר"א פלוט לכן
 לר"ך בח' חסדים מגולין בכל יום דר"א נ"ה לבאר אח האורות
 פולם הכתומים וכל המחלשין במחיות נדי דסבוכה וז"ל עמין
 הכתשמות אלו החסדים והגדלות והכן כלל זה. וגמלא כי
 כדי לעלות אלו החסדים (ח) ג"כ ברישא דר"א ששא מיקום
 רחוק ותוקף במחיות נ"ה דסבוכה לר"ך זמן משא"כ בפליטן
 (ט) עד שליש עליון דח"ם דר"א כי עד שם הם בגלי וחוצין
 ברנע וכננסן באושו שליש עליון אשר שם עשרת יסוד סבוכה
 אשר היה בנ' שנים ויום א' ועשה לר"ך זמן רב שיעלו ברישא
 דר"א לסבה בג'ל וגם לר"ך לחקן מחדש האתר דר"א כי פרוין
 אינו בו לא חלוציות ולא פמוים כמ"ש בפ"ה. גמלא עשה
 כי בשנתי ל' יקוין דעת עשה החסדים המגולין בדעת ז"ל עמלו
 וזי"א (י) בדיכתי וזי"ב בחכמה וזי"ג ויום אחד בכסדר וז"ל
 נשלם לגמרי וזו הוא חייב בכל המעלה שפוטרי. וכנה היות
 לר"ך להעלות דעת ברנע ז"ל אחר אשר שם שורש החסדים
 פולם הוא לסבה בג'ל יתן היותו סומים כיסוד סבוכה כמפסיק
 בינם לחלל הבוף כדעת דר"א ועשה פ"י חסדים אלו יהיה אורש
 בגלי כמ"ש לקמן (א) והענין כי בעלות אלו החסדים שם
 אנה יש בהם בח' אור מקף וז"ל פנימי וחומר כלל זה וז"ל
 או"ש שלשה עולה וכננסן המוחין והדעת ונגדילין מאד
 והאור מקף עולה ומקפסם במחון למחיות נ"ה חסוכה וכנה
 מחרכה אור כמותין מאד מאד מכים ומחון וגם ז"ל עמלו
 מקבל הארש מהם בלי מחלות נ"ה חסוכה. ובהו תנין תושלת
 ב' גדול (ה) בפליים החסדים עשה מהתושלת כא' גם סבין
 (ב)

חסדים בג"ל המחשפותין בהם היו וכנסין בוי"א כ"א במקומו
 בכל פרק ופרק וזה היה עד השלמות לוי שנים אמנם ב' שנים
 אחריכיים שבה ז' ח' מ' ויום א' יורדין ג' חסדים תחומים
 פחות שליש שאלו חסד הם מגולין בג"ל בדרוש וזו ירדו אלו
 כל אחד במקומו האמיתי אך עכ"ל אינו ראוי להילד חס' לא
 דרך מפרש ד"ך פיקדן הסלמה הוא אחד כניסם החסדים עלמן
 שכה לב"ה חס' תחומים

יג' ור"ח

של מ"ה דר"א פלמו (ה). יגמלא
 כי ג' חסדים פחות שליש
 המגולין בג"ל כל א' עשה
 במקומו וזו עקף אחד מ'
 שנים ויום אחד ט"ן יורדין
 כיסוד דר"א כי ב"ה ושלש
 העלויים הם סומים כיסוד
 סבוכה בג"ל * והנה
 נח"ל כי היים המגדילין האילן
 הם החסדים הנקרא מים
 ולרבינן לחוד ולפלוט ולסבדיל
 טלו וזה מה שכה ממחקין
 בגבורות עשה פלייתן בג"ל
 בדרוש וזין פה מיקום ביאורי
 רק פה נחמור ונבאר אך
 מגדילין את ז"ל עמלו דומה
 היים הנכנסין בשורש האילן
 ומשא יונק האילן שהוא ז"ל
 הנקרא אילנות דתי ועליון
 מחמס למחלה לבגדילי וכן
 זה. לק דע גם כן כי (ה)
 חסד גשארין אלו השלות
 חסדים פחות שליש המגולין
 כיסוד ז"ל וישלה אורש החסד
 מחמס למחל' לבאר ולהגדילו.
 גם דע כי כל זה הוא עשה
 בעת בגדלות דא אחר
 בעת השנזי אלו כל הה"ח יורדין
 כיסוד דר"א לט"ך חושו וככן
 זה ואמנם פליית החסדים
 האלו אינן לרבין זמן כי תפק
 נמה המחנה בגדולה של
 היורש חוצין ועליון ברנע עד
 שליש עליון דח"ם דר"א אשר
 שם עשרת יסוד חסוכה ומכח
 הפליים ש' עמלו ט"ך שליש
 עליון הכוא עמלו ומאלו שליש
 כ"כ חסדים ושלש המכוסים
 וזו בגדילו זמין ונמוסף בהם
 אור כי ככה ערשן עומדים

יג' ור"ע

של"ע גם כזה
 (ג) כי כרי
 בשנה ז' כבר עלה החסד
 אשר שם בגלות ובשנה ח'
 גם החסד של אור א"כ למח
 הכמותו לר"ך כיסוד דר"א
 שלשטן אחר מ' שנים ויום
 א' כי כבר בארש כי שוכה
 היורש הוא בגלי כי אינן שם
 מחלות מלכתכן לכן יורדין
 במחנה מליטין. וזה נחמור
 שאלמה הוא קך שקי היות רק
 אינו עשה נשלם ירידתן לכן
 אמרו שרדו עמה א"כ שורה
 נמה מחולט היורש חסוכה
 תפק להעלות וכרי אינן פלייתן
 של שלשטן רק אחר מ' שנים
 ויום א' כמ"ש עשה. ואפשר
 לומר כי גם כזה קך הוא כי
 כל א' בשנה של יורד וחורר
 ועולה. ואכתי קשה כי כרי
 ה"ג אינן יורדין כיסוד רק
 אחר כלות כל החסדים לר"ך
 כנורכ בדרוש שקרש ואחר
 ירידה בגבורות אז עלייה
 החסדים למחוק. ואפשר לומר
 פס מ"ש לקמן כי אינן החסדים

(ה) ב"א וזהו עמין הכתשמות כ"כ חסדים וכלו בנחמלה אחר הגדולה כנורכ לקמן: (ג) להיות עמוין פנימים אל חסד: (ב) עמין לקמן
 ודעת' מה שצדק: (ד) עמין לקמן מ"ה ד"ס ונבאר ספק סבוכה ל"ה: (ה) כי ג"כ: (ו) בדרוש הקדום: (ז) ונאלף לזון זה חסד
 (ח) כסומים: (ט) המגולין: (י) ב"א טופן דעת: (יא) ב"א חמלה גדול כהני בפליים:

גדרות וביאורים
 22590

יפה שעה

עם כל פרק ופרק כאשר היה נכנס בשנוו והענינים פלמח נשאר
 לחמלה ברנע ולא נתחשבו כלל לחמלה עד גמר מ' שנים ויום אחד שכבר
 כל המוחין נמדו וכנסו כל א' במקום הראוי לו א' הענינים כמותם ככה
 הח' הכתשפותיים ב' חסדי ט"ב וז' שלישי חסד הח"מ ילא חסוד
 דלימא ובמחנה גדולה נעלו ליסוד דר"א והאחרים חתק ילאו בגבורות
 בהם ענינים נמש יורדין ליסוד דר"א והם נחמקו פה החסדים קדם
 גיעלו יסוד חורר חס' חס' רול: (א) וענין כי כנה בעלות אלו החסדים
 שם כנה יש בהם בח' אורש וא"כ חסוד כלל זה כי מכל דבר רול
 מחמלא היות נתקשר ר' נחמית עסה א"ס וא"מ ואור ישר ואור חורר
 ונה

נכנסו אמנם הפרטים לר"ך נכנסה ומחפשת ט"ך גדולתן והכן זה של
 יחלקו ג' דרושים יחד כנורכ אלונו יע"ה אך יש ענינים ושברים ורחב
 שאלרה הוא ית' היא כילרה מהענינים ולא מהברשים עג"ל. והברי ר"ל
 אלכ כנבנה מבונה חמסן לחתר כל אלו האך והרש הדבר שהם י חלקיקים
 שרשים ענינים הארה של ענינים. ולע"ה השרשים הם כ"כ ענינים שנעשה
 עמין והענינים הם החו"ה המחפשים ט"ך דר"א ונתקן וזין כנח ר"ל
 שלם בדרוש החו"ה ח' יע"ה והארה הכניסה חס' חס' וז"ל ונה
 אלה נחיות השליש' טיול הפרת הענינים היא אחר היכה מחפשת
 בכיוונו נכוד כולם קודם שיכנסו נכוד עמוין ט"ך ז"ל וכה היו הכנסיים
 (עין חיים ח"ב) 67

הסודים עלמם וכו' וכי"ז דז"ה עלמו וכו' לפי שאפי' סגנמר ט"ש ויוס א' נתפשטו כל אי בחקומו כאלמתי דז"ה ע"מ כג' הסודים פחות שלים הם מחוסין ומלונסין בתרין פרקין תחתין דג"כ וביסוד דחבונכ' וכלים דחבונכ' הם תפסיקין בין הסודים כגז' לבין ככלים דז"ה ולכן אינו מוליד כ"ה בדרך מקרב אך עיקר ככולדכ' הוא אחר כניסת הסודים וכו' כי אחרי שיואלים ג' הסודים פחות שלים מיסוד א' שנחמכ' דז"ה ויורדים עד ביסוד דז"ה ככה אחרי ט"ש ויוס א' הם מחזיקים ועולים למעלה בסוד אר"ה כדי לכבדו לה' הכפ"ד דז"ה שלריך לזכ' ד' שנים כמבואר בסמוך ובתורהם יורדים בתוכי' דז"ה עלמו בין דופן ככלים דז"ה ובין דופן ככלים דנכ"י דא' ולין ככלים דחבונכ' תפסיקין ביניהם ואחר ד' שנים אלו שאז נעשה בן י"ג שנים ויוס א' הוא עיקר ככולדכ' שאז נכנסו החסדים ככלים דז"ה עלמו כמבואר כ"ז בהכנסת כסמ"ש ז"ל ביום ע"ב דש' כשצירכ' יומ"ש וע"י צמ"ש הוא כ"ג ובדברינו צפ"ה דשלי"ג ד"כ בקצרה"ים וכו' וצפ"ו דש"ל"ד ד"כ אכל כנוקב"ה וכו' : נמצא כי ג"ה פחות שלים וכו'. חזר להשלים דבריו כראשונים שאמר לעיל ולא ירדו אלו כל א' במקומו כאלמתי וכו' וע"ז מסיים עתה נמלא וכו' : ואז חקף אחר ט"ש ויוס א' כולם יורדים ביסוד דז"ה. עכ' שייך כגז"ה מוכרסין ז"ל כמתחיל ונל"ע"ד שלי"ג גם בזכ' כי הרי בשנה צניעות כגז' נגלה הסוד אחר שם נגלה ובשנה כח' גם כסוד של בוד וכו'. פי' כי כגז' נחבאר ביום פרקין כי כ"ה אשר נדעה דז"ה הם נתפשטו צכ"ם של ה"לס טרם שנכנסו צנח' מוסין פנימיים דז"ה. ומאחר שנשכח כז' נדעכ' הסוד של כנ"ה ול"ל למטה ונתלכ"ש נגלה דז"ה וצמ"ש כח' נדעכ' כסוד של א' כבוד ד"לס ונתלכ"ש כבוד דז"ה א"כ למכ' לא ירד כל א' וא' בשנה שלו ביסוד דז"ה ובמתונו עד שגכ' כט' נעה כניסת כדעת ד"לס ברישא דז"ה וכעטרכ' נחמכ' דז"ה ולא ירדו שלשתם יחד ביסוד ז"ה. ומסיק נל"ע. וכי"ז הוא משום דלא חסיק' אדעתיה כשהחל לחלק בין כ"ה כמתפשטין צכ"ם ד"לס צטרם הכנסת צז"ה לבין ה"ה כצאים אח"כ משורש כ"ה של כדעת עלמו וכדכ"ד בני צ"ע כקידום לזכ'. אמנם למאי דלמדין צפ"ו דשכ"ג צד"כ וככה כל זמן וכו' שיש חילוק בין כ"ה כמתפשטין נ"לס שאינם כ"ה צנח' כהרש' של ענפי החסדים שדעתם נלכדו ובין כ"ה כמתפשטין אח"כ בזמן כניסת כדעת ד"לס שגכ' כט' נדעה. דז"ה שגכ' ענפי החסדים וכס' אחרים חו' לא קש' מדן. כי אחרם ענפי כ"ה כולם הם מתפשטין בשנה אחת שגכ' שגכ' כט' נעה כניסת פוח' כדעת ולכן כל הסודי כסמ"ש דז"ה הם יורדים בפעם א' ביסוד דז"ה. וע"י צפ"ו כריפ"ש בפרקין :

שמהם נעשים כשמות אמנם כ"ה כראשונים שנחפשו צכ"ק דז"ה אינם יורדים למטה ביסוד אלא נעשה מהם מלבוש כשמות כמבואר כ"ז צפ"ו ובפ"ה דש' ט"ל יפוש"ב : אשר שם עטרת יסוד חבונכ' וכו'. ובמלייתם הם נכנסים בפנימיות עטרת ביסוד דחבונכ' ומגדילין לצ"ה ושלים כמכוסים כמבואר בדרוש ב' דלעיל ככללי כחוי"ג כלל ב' וע"ש : כי ככה שרשם פנימיים נעטרת יסוד כחבונכ'. כלוי כי חלפ"י שגכ' נתפשטו כחסדים צרומות עכ"ז ותלוי שם אח' שרשם כעמוד נעטרת ביסוד דחבונכ' ומגדילין הם שרשם אחר שם : אמנם גם לריך שיחפשו חסדים של כדעת ברישא דז"ה. לפי שקידום זה אמר שהקף אחר ט"ש ויוס א' עולין בצו"ה א"כ אחרי אינו מהחייב נמלחם אלא עד גי"ש ויוס א' דמכ' טיבן של ד' שנים אלו. לכן אמר אחרם גם לריך וכו' כדמפרש ואולי כי מחזר ומעלה ששם מחללות נסי' דל' לריכ"ס ד' שנים למליית אר"ה : לשיד"ה צנח' דעה ככל חלקי ז"ה. פי' כדי שיכ"ס צנח' דעה מוגלכ' ככל חלקי ז"ה מנחמך לכלים דנכ"י דא' אפי' צמכ"ד שנו וכמבואר צפ"ב דלעיל ככללי כחוי"ג כלל י"ד וע"ש : כי עדין אינו צו' לא חילוניות ולא פנימיות. פי' אינו צו' חיופ' של דעה כמתפשט כגז' וע"י צסוף פיקון צדיכ' וח"כ מה נעשה וכו' : ובז"ב ויוס א' ככתה. ויוס א' זה כיוצר עיקרו הוא של ככנסה כעטרכ' אך קש' דככה קחני כי לניסוח כהאר' לריך שגכ' א' ואלו צפ"ו דש"יט כחכ' שלכניס' ככתה די' לו ביום א' נלכדו יעו"ש. ולכאורכ' כיכ' נראכ' ליישצ' דצפ"ו דש"יט הוא קאי על' יחד ככללי דז"ה שהוא למעלה מל"מ ול"ל שביח' אחר לחניד' ככוללים כמבואר שם. וככה מוכר' צנח' ה"ל' ד"לס כנעשה מעלם החתומין דח"ה ודח"ה נעשה שהוא למטה מל"מ ול"ל כגז' צפ"ד דשכ"ג ובצ"ד שנסמך כי ב' החסדים הם כמ"ש צדברינו צפ"ו דש"ב צד"כ וח"כ צה' ככתה יעו"ש. וכחר' כז' הוא כנכנס' בשגכ' א' שלמה. אמנם לא יתכן חילוק זה. וח"כ ראותי צשיכ' דס"ב ע"ר צסוף דרוש י"ד שגכ' צי' שמועות וע"ש : ובז"ה חנין תועלת ב' גדול צעליית החסדים עתה מתועלת כא'. תועלת כא' הוא צנח' ידירה ג' חסדים פחות שלים צנילו' ביסוד דז"ה דאמר ע"כ לעיל גם נחוספו עתה צנח' אחרת וכו' : ונל"ע דא"כ כל כללות כמותין וכו' צנילו' ג"כ. פי' לכריפ"ש ז"ל שגכ' צדיח' כחכ' רז"ל כן לעיל בדרוש כחוי"ג אות י"ד חז"ל וכדעת כג' מנחמך ונעשה כבוד חזרת החסדים וכו' וכעז"ז הפרש' צג' אחרות שגכ' כח"צ יעו"ש כרי' שצמו שמועה דעת מנחמך כן עושכ' כח"צ ע"כ לשון כריפ"ש ז"ל. ואחרי נשיקת עשר רגלי קודשו כהם קאי על' כדעת דכח"צ דוקא כז' שם כמתלת' ככלל ככז' ולא קאי על' כל כללות כני מוחין דכח"צ כמ"ש צדברינו דכס' אכל' ככא' כינתו על' כל כללות כני' מוחין דכח"צ שגכ' כחוי"ג שצטרטוח' כל אחד מהם מתחלת כהארס' מיוסן לנכ"י דא' כי מאחר דלמדין שאור החסדים כיה' עולכ' ומקוף אח' כל צנח' כנכ"י דחבונכ' ולא אח' ביסוד לנד' אי"כ שעת' עתה שכל כללות כמותין וכו' ר"ל שגכ' כחוי"ג דמותין וכו' צנילו' ולא כדעת שלכס' נלכדו : והנה נגדל סוד של כהסוד ונעשה שגכ' שליוס וכו' עד ס"י"ד ססיים וכולס' שיון. נראכ' שלא כתחלכ' נגדל כהסוד ועלכ' לחכמה וח"כ נגדל כבדורכ' ועלכ' לניכ' וח"כ נגדל כדעת כפשט' דבריו אלא בשנת' כיו"ד נגדל כדעת וצ"ה כניכ' וצ"י"ב כסמכ' כמשל' צסמוך נמלא עתה כי שגכ' יו"ד יתח' כדעת וכו'. ואפי' עסדר' כגדלת' סודים כפנימיים למוד וכוד' בגדלת' חסדים כמקייפין

הקליפיה ומחמיו' בהם כמה שידק מהם על כשר האלצט ולכן לרדך
 דלא לרבאה סופרין רולה לומר שלא ינדלו יותר מדאי ויעדישו על כשר
 האלצט כי הם אחיות החלונים ודרך שם הם יונקים מאלצטות
 הדיים והרגלים מן הנקישות ההם והף מן אלצטות הדיים
 יונקים לפי שאינ' מחיב'י' עם ראשי פרקין דט"ה אמנ' שם הם קליות'ה'
 וסיומיהם ולכן יונקים משם הקליפיות וכפרט כי יש בהם פתחי' וביקעו'
 כנו' וזכו סוד פסוק ופיחו רופי' ידיו שאמרו רז"ל שילאו פשות זרע אל
 החלונים דרך בקיעות הלפנינים. גם כזה הדם סבה לתה הלפני' הם
 כסוים האלצטות ולא באחר חיב'י הנוף והוא כי משם יונקים
 החלונים הספס שלהם :

סוד האצבעות והצפרנים ולכן לרדך כמדיח הניחור נסמן הנפרים
 וכבר נזכר פרינס בפרימא ירקבל נסמרהוהר

כי טסרין היו מפה להשתחר מליצין לנטיין דנהור'ה' אדרם קדמיה וכו' והשפן היא כי
 הנפרי' אינ' קליפה מתח' שחם כן חמדו יהיו הדיים טמאת חש' והן להם הריהר על
 ידי נשילת הדיים חגל דע כי הנפריים היא לכזו נהור'ה' פתח של הקדמיה שהלכיס
 קודש' נרדך הוא לזרם הרחש' אלף שהוא לכוט קשה נכשלו לפי שהיא רשיה הקליפות
 נכוחה ודקת רב וערין הם קדשה עד מה שגדלים עד סוים כשר האלצט ומה שידק
 מן הנפירין וליצין היא קליפה ואמנם מה שחמו הנפריים כסוים האצבעות וכן סודו
 ממה שאמרו רז"ל כנ' כנו' סר' תרומה דמי קב"ה חד טמאת חש' קופח קב"ה על
 היצ' דישאל אחר החריץ כדי שלא יכנס הקליפיה ודו' גם כן ענין הלפני' הם
 שהם לכזו קשה עד מחד שנחנס הסי' כסוים האלצטות מקום בקיעת מול' האורות
 כדי להגן ולכסיה על האורות ההם שיצאה משם בלא יחלחלו בהם החלונים יותר
 מן הדרך אבל רח"ו שינקים קול' משם וכפרט ממה שילאו מן הנפריים הדיק על
 הכשר כנו' וכו' חנין פינש גדול למי שגדל לפרי' יותר מדאי גם חנין לתה
 הנפירין הדיק על הכשר סתן נפול' ידיו טמאת לפי' כמין טמאת' ה' טמאת' הם כתי'
 לכזו חנין ולא עוד אלא שהוא קרוב אל החיות הנפריים לכן חין לגדלם יותר מדאי
 כנו' אבל מה שהם כגדל הכשר הלא חנינת טמאת של הקליפיה וזה ידק

ועתה לרדך ליתן טעם ונעשו אלו הנקישות כסוים אלצטו'ה'די'
 והרגלים דע כי האורות העליונים דרכם להפס' ולהמשך

כרבויו שפע ממעלה למטה כעכב המים היורדי' ממעל' למטה בלי הספק
 וכאשר מניעו' עד סופי אלצטות של הדיים והרגלים והם סתומים הם
 נוקעים כזכ כסוים האלצטות ללאה משם ומאוחס האורות היוצאות
 בגלוי נדבקים וגלחיים שם הנפריים שהם שרשי הקליפה הדקה והזכה
 ודרך שם יונקים הקליפות השפע שלהם וכזה נבא אל הדרוש הראשון
 לתח טעם לתה חין המיו' מחיב'ים עם הנו"ה בקוים ישרי' אבל
 ע"ד הענין הוא מוכן עם הנו"ל כי הנה אס' היו מחיב'רי' יחד כנו'
 היו האור' יורדים כרבויו עולים עד סוים אלצטות הרגלים ואז היו הקליפו'
 יונקים משם כרבויו גדול ובפרט כאשר ענית התחתי' נורמ' ולכן נפרדו
 החיו'ג מן הנו"ה לפי שכשיראה המאציל העליון שאין עונות כחתומים
 ואין הקליפות יכולים להתאחז מחד אז משפיל ידיו ולמטה ומשלב' דרך
 קוים שלהם ומסיס ראשי אלצטות ידיו כנגד ראשי פירקין שילאין של
 הנלח והוד שהם הירכים ויולא האור מראשי האלצטות וכנגס כראשי
 הפירקין של הרגלי' וכנגס כתיב' וכמך עד סוים אלצטו' הרגלי' ומשם
 יונקים הקליפות די לרכס בגמלו' והענין הוא כי הנה מן הזרוע ענמו או
 הידך ענמו משני לדו'י אי אפשר שילא שים אור כלל כי היא מחילה
 חזקה מן הענמות וגם מן הכשר שעליו אבל כסוים פרק הזרוע או הידך
 יש סם בקיעות לרות מחד כמקי' שנאחיו' הנדי' שבין הפרקים אשר
 על ידם כנגס הדם והמוין לתוך העלם כנודע וכאשר חם ושל' יש עונו'
 התחתי' והקליפות מתגברות כנלח והוד שהם הספי' התחתי' ובפרט
 כי הם לכר מנופא כנודע ויכולים הקליפות להתאחז בהם יותר מדאי
 וגם כסוים אלצטות הדיים היו נאחיים ולכן אז האד' הפליון מגביה ידיו
 למעלה ויפולס כנגד ראשי כתיפיו ואז חין האור היוצא מסוים אלצטו'
 הדיים יורד אל התלונ' ואינם יונקי' משם ומכל שכן שאין האור נמשך עד
 סיפי אלצטות הרגלי' ואמנ' האור שהוא יולא למעלה כמקי' ג' ראשונות
 שכראש ז"א ושם חין שום שליפה ואחיה אל הקליפות כנודע וזהו סוד
 פסוק והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו' והרי אדך נתבאר אדך
 האור' נמשכי' דרך הקוים כיושר מן החסד אל הנלח ומן הנבזר' להוד

אלא שלסבה הנו' הולך להיות הפסק בין הזרועות וסיריבי' והנה כזה
 יתבאר ג"כ טעם נשילת ידים ולמה לרדך להגביה' למעל' בשח הנשילה
 וכמבואר אללנו בסוד נסיל' דים דסעדות שנס ונס בימי החול ופי"ג.
 עוד יש סיבה אחרת כמה שאילך להיות פרוז בין הזרוע' אל הירכים
 והוא כדי להאציל פרזוף לאה הסומדת באחרי ז"א מכנגד החו' ולמעל'
 ואז הוא מגביה ידיו למעלה כדי שהאורות הנמשכי' למטה כנלח וכו'
 שלו יאלו לחץ למעלה ויש יבנו כנין פרזוף לאה כמבואר לקמן בשנין
 פרזוף לאה ועי"ג גם נתבאר ענין זה כגשי'איות כפי' של כר' הכי' ופי"ג:
דרושי' דא) במחין דגדלות דו'א ונבאר המוחין דגדלו'
 דז"א. הנה אח' שנילד

ז"א החחיל זמן היניקה שהם ב' שנים ואז כהמשך הזמן הזה נשלמו שש
 קליות שבו וג"כ יש לו ראש כנודע אלא שנללל כסו' כו' קליות ואחר
 ב' שנים של היניקה מחחילי' המוחין דגדלות ליכנס בו מאז עד השלים
 י"ג שנים ויום אחד ותחלה נבאר ענין המוחין האלו מה עניינם :
דע כי אור' מזדוני' וסילידים פרנו' א' שלם מ"ס נמורות והוא פרנו'
 דק ורך ורוחני אלא שכל זה הפרזוף נקרא ד' מוחין דגדלות ז"א
 שהם חב"ד כליל מתרין עיסרין חסדי' ויצירות ועימד בסוד הסיבור
 טדך אימא שילאה ואח"כ טולד ויולא לחון ועימד למעלה מראשו של ז"א
 בכח' אור' למעלה ולא חמדיו וזה הפרזוף נקרא ללם שעליו נאמר
 ויברא אלהים את האדם בללחו ואמנ' סה' חסדי' של דרפת שבו מחפשיים
 כי כמג"ח כ"ה שבה כהיותו עדיין למעלה ולא כנגס היד ז"א. ואחר
 שנילד ועמד שם ראה המאציל שאין כח בז"א לסבול כתיבו האור הנדול
 הזה ולכן רצה להלביש' חלפה חוך כהי' דאימא ואח"כ ע"י הלבנוס הזה
 יכנסו חוך ז"א וזהו התבונה הפלחה אח האור רוחני שלה מחוך כהי'
 שבה כלכד ועלה למעלה כחתי קומתה העליון ואז נאחדו הכלים של
 כהי' שבה נוף בלי נשמה לפי שלא היה כח בז"א לסבול האורות ההם
 של התבונה שהם למעלה ממדרגתו והלואי שיסבול האורות שלו שהם
 המוחין הנו' ואף גם זה כהיותם מלובשי' ככלי' דנהי' דאימא כנו' ואז
 כנגסו האורות המוחין דז"א הנו' לתוך הכלי' דנהי' דאימא וכיון להם
 בכחי' איר וגשמה כי קו ימיני של פרזוף המוחין הנו' שהם חח' נתלכבו
 חוך ג' פירקין של כלי הגלח דאימא וקו שמאלי' דאורות המוחין שהם כג"ה
 נתלכבו חוך ג' פירקין של כלי היוד רכוכה וקו אמעני של אורו' המוחין
 שהם דעת ח"ת יסוד חוך כלי היסוד רכוכה כלכד וכו' לבדו נתלכב אור
 קו אמעני כלו ואח"כ כנסו כ"ז טוך ז"א כמו שנבאר וזהו סוד זאת
 החורה אדם כי ימות באהל ודרשו חז"ל חין כתיבה מתקיימה אלא
 כמי שממית עצמו עליה כי הנה חין קיום וחיות ואור אל ז"א הנק' אורה
 אלא ע"י התבונה הנקראת מ"י שממיתה עצמו עליו כי סלק' אור נשמה
 כהי' שבה ונשארו מחים נוף בלי נשמה כדי להלביש כתיב' אורות ז"א
 להחיותו ולקיימו כנו' אבל דע כי חין זה אלא כנהי' שבה לפי שהם
 כנגסים טוך ז"א ועל ידם נשלמים ע"ס של ז"א כי הם משם נשפי' נופו
 של כו"א כמו שידעת בסוד קו המדה הנו' כס"ה כי הו' קליות דז"א גדלו
 ונעשו ט' באופן זה שכל פרק פליון דנלח דאימא עם ב' פירקין שילאין
 דס"ב ע"א) וחסד של ז"א נתחברו ונתערבו ונעשה כלי שלם של חכמה דז"א
 כהל' פירקין ופרק אמעני דנלח דאימא נתערב עם פר' החתק דחסד ופרק
 פליון דנלח דז"א ונעשה כלי שלם של חסד דז"א כג' פירקין. ופי' החתק
 דנלח דאימא נתערב עם ב' פירקין תחתיו' דנלח דז"א ונעשה כלי שלם
 אל נלח דז"א כג' פירקין ועל דז' בקו השמאלי' דז"א עם היוד רכוכה
 וכן בקו אמעני דז"א עם היסוד רכוכה וזהו אדך ג"ס כהי' דהבו' נעשו
 נופא דז"א משם ועמהם נשלם ז"א כפי"ס שבו אבל הכתר של ז"א הוא
 מן שליט החתק דת"ח רכוכה והוא מן הכתבו' ולמטה ואמנם לא
 נסתלק אורו ורוחניו מחוכו כמו שנסתלק מן הנהי' אמנם זה השליט
 של כלי דת"ח רכוכה עם האור עצמו שלה שכתבו הוא כתי' כתר אל
 ז"א וחין כו חלק לז"א לא ככלי ולא באור באופן כי פיקר ז"א הוא מן
 החכמה שבו ולמטה ולכן זה הכלל הנו' נקרא של סם המוחין ולא של
 שם הכתר וכאשר יסתלק זה הכתר מפל ראש ז"א ישאר ז"א ככחי'
 ראש

(לח)

הנהרות וביאורים א) לפיל דף ג"ז ע"ד כדרת ד' עוד לפיל דליו ע"ד ודרת ח' יע"ג שער הכללים פ"ח שער מאמרי רז"ל דכ"כ הוא היה אומר כן ב' שנים למקרא
 וכז' יע"ג פ"ח שג"ה פ"ב יע"ג יע"ג יע"ג ככל דיבור יע"ג מבי' דהבז' פ"א ומשם כתיבו כמה חילוקים יע"ג.

ראש שבו מן החכמה שבו ולמטה. גם כזה חכין ששם למה אין הכנה
 גמרה בחסד הי"ם דו"א לפי שאינו ממנו אלא חין ממנו לפי שגודע כי
 א"א (עין ע"ח שביה פ"ג בהג"ה מיהרח"ו ונפ"ה טה) הוא נקב' כחר
 של הי"ם אבל הי"ם של ז"א הם נמנים מן החכמה שבו ולמטה גם זהו
 הששם שאין הכנה של ז"א נעשה עד שנמחו י"ם שבו שיה מן החכמה
 ולמטה להשתלם ואחר כך נעשה בו הכנה הנה וכמו שיתבאר לקמן :
ונבאר עתה איד נכנסין בו אלו המוחין המלוכב' בנה"ל דחכמה
 הן ז"א נזמן הנה אחר ב' שנים של הניקה עד תשלום י"ג
 שנים ויום אחד הנה נענה בשלישית ללידת ז"א נכנס בתחלה פרק
 ההחן דגלגל של החכמה בחכמה דו"א ופרק ההחן הדוד נשאר
 עדין למעלה כחרם היינד במדרגת הסולם המוריד בתחלה הנלו
 הימניה ובשאר הנלו השמאלית כפיפה למעלה. ואח"כ נענה הרביעי'
 מוריד גם הנלו השמאלית פרק חתהון שבו לחן בינה דו"א. ובשל'
 ה' נכנס פרק אמצעי דגלגל בחכמה דו"א והפרק ההחן יורד ונכנס
 בחסד דו"א. ובשנה ה' נכנס פרק אמצעי הדוד בבינה דו"א והפרק
 ההחן יורד ונכנס בנבי' דו"א. ובשנה ה"ו נכנס פרק השלין דגלגל
 בחכמה דו"א והפרק האמצעי יורד בחסד והפרק ההחן יורד בגלגל
 דו"א והרי נשלים קו ימין דו"א אבל דע כי בתחלה הבנה הו' קשה
 ליכנס קו אמצעי כי הנה קו האמצעי שהו' היסוד דחכמה אין בו
 רק פרק א' לכד והו' היסוד עלמו ומקומו למעלה בין חרין פירקן
 עילאין דנ"ל דחכמה ועוד ים בו בח' הספורה של היסוד ששפורה
 שלש פרק א' בלבד והנה מקומה היא יותר למטה בין חרין פירקן
 אמצעים דגלגל והו' דחכמה ולכן אחר שנכנסו חרין פירקן אמצעי'
 דגלגל והו' נענה החמישי והששי נכנסת הספורה הנז' בדעת דו"א
 בתחלת שנה השביעית ולפי שאינה מדה שלימה כמו האחרות לכן אינה
 לריבוי זמן שנה כמו בשאר הפירקן אחרם חקף בתחלה יום שנה הו'
 נכנסת ונמלא כי בהיותו בן ו' שנים ויום א' החחיל חרין הדעת של
 ז"א אבל לא לגמרי וזכו סוד משאח"ל הפעיות מכן ו' שנים ויום א'
 מקחם מקח וממכר' ממכר במסלולין אבל לא בקרקעו' לפי שהמסלול'
 הם ו"ק דו"א המיטלטלין ומתפשטים מדין לרחמים ומרחמים לדין
 והקרקע היא כמל' בסוד אסתר קרקע עולם היחה ולפי שבהיותו בן
 ו' שנים ויום א' עדין לא נכנס בדעת שני רק השפורה של היסוד שהיא
 בח' התפשטות הדעת למטה בשליש החחון דה"ת שהו' מן הו"ק
 וכן כל שאר הפרקים של נה"ל דחכמה אחר נכנסו עד עתה בז"א הם
 בכח' ששודים אח"כ לירד למטה למקומם ב"ק ולכן אין מקחו מקח
 אלא במסלולין עד שיכנסו בו כ' פרקן עילאין שהם המוחין עלמם
 והוא בתחלת שנה הו' שאז ביאתו ביאה גם באשה הנקראת קרקע
 כמו שיתבאר. ובשנה הח' נכנס פרק שליין הדוד דבינה דו"א והפרק
 האמצעי יורד בנבירה ופרק החחן יורד כהוד דו"א והרי נשלים קו
 שמאל דו"א. ובשנה ה"ט ויום א' נכנס היסוד עלמו דאימא בשות הדעת
 והרי נשלמו הנ' קווי' דו"א והרי נגמר גדולתו כי עתה נכנס יג' המוחין
 השיקרים שבג' פירקן עילאין דנה"ל דחכמה בחב"ד דו"א ובאין הוא
 מקומם האמיתי וכבר הוא שלם לגמרי גם לדין שדע כי הנה ביארנו
 למעלה שההשפיות ה' חסדים שים בפלוקף הנה של המוחין כבר
 תפשטו ונתחלקו בחג"ה כ"ה שבו בהיותו למעלה של ראש ז"א בסו'
 או"מ ונמל' כי כשנכנסו הנה"ל הנז' הן ז"א בכל פרק מהם שהי' נכנס
 ה' נכנס עמו החסד הראוי לאותו פרק ונמלא כי בסוף שנה ה"ט נכנסו
 בו כל המוחין שלו והתפשטו בכל גופו בתקומות הראוים להם מתש
 וגם החכמה חסדים נמלאו מתפשטים ב"ק שבו כפי המקום הראוי
 להם מתש והרי הוא שלם וגדול בכל פרטיו ולכן מכן פ' שנים ויום א'
 ואיך ביאתו ביאה ובפרט כי עתה הורע בזה ממות הדעת וכבר
 עתה נכנס בו לגמרי וגם התפשטות ה' חסדים נתפשטו ב"ק שמהם
 פ"ב) הטיפה נמשכה גם זהו סוד למה מהחל' י' שנים ואיך מתחיל' לחנך
 את הקצין בקלם מל' מדרבנן כמו בענין אכיל' ביה"כ וכיו"ל בזה האמנם
 עדין אינו ראוי למלות מן החורש כי אינו איש גמור לפי שהנה הדעת
 שלו נחשט בתקומו ולמטה עד ההוד של ז"א אבל עדין לדין לית
 דעת גם בכח חכמה בינה שבו כמו שיתבאר ושוד כי עדין אין בו

כח כלל כמו שיתבאר ולכן לדין להמתין עד גמר שבו והוא כי בשג'
 הו' עלה הארת החסדים המגולים למעלה בדעה עלמו ובשנה י"א
 עלה בבינה ובשנה שנים עשר עלה בחכמה ובשנה י"ג עלה בכח
 ואם חוסין ד' שנים אלו של פ' שנים ויום א' הנז' יהיו י"ג ויום א'
 ואז הוא איש גמור לכל דבריו :

ונחזור לבאר דרך פרט ענין אלו ד' שנים עמן ה"ט שנים ויום א'
 ואיך הנז' כבר הודפתוך כי ז"א נק' אילנא דחיי לפי שדומ'
 אל האילן שאינו גדל אלא ע"י החסדים כמו שיתבאר למעלה וע"ש הישג איד
 אין הו"א נגדל אלא ע"י החסדים כמו שיתבאר למעלה וע"ש הישג איד
 ע"י חזרה למעלה נכפלים ונתינים בכל שפ' וספ' מהם מ"ם דו"א
 ומתחלקי' בבחי' שלישים ונחזור לבאר קצת בעניינים הנה נבאר כי
 בהיותו בן פ' שנים ויום א' כבר ה' חסדים היו מחולקים ומתפשטים
 בתפ"ה נ"ה דו"א ונודע כי ב' חסדים ושליש החסד שנתפשטו בחו"ג
 ובשליש שליין דה"ת שהו' עד החוה הם אורות סהומים חן בליים
 דנה"ל דאימא אבל שני חסדים ובני שלישים החחונים שנתפשטו בב'
 שלישים תחזונים דה"ת וגלגל והוד שבו הם אורות מגולים שילאו לחן
 מפי יסוד דאימא שסימו בחוה ולכן אלו החסדים החחונים שהם אורו'
 מגולים בלי מחנייה בלי יסול' לירד למטה עד היסוד דו"א והנה אחר
 היותו בן פ' שנים ויום אחד ירדו אלו החסדים המגולים ביסוד דו"א
 ונתקבלו גם ואמנם בתחלה בשנה ד' ו' או היו בחב"ד ואח"כ
 בשנה הו' והט' ירדו בתקום הראוי להם שהם בת"ת וגלגל והוד
 ואח"כ ירדו עד היסוד ונתקבלו גם ועתה לדין שחורו לעלות ממטה
 למעלה להגדיל את ז"א בד' שנים אחרות כנז' והנה הם נקראי' מים
 שים כשנכנס לירד באורש האילן ומשם עולים הן האילן משג' למעלה
 להגדילו ואמנם סבת חזרה אלו החסדים למעלה הוא כנודע אלליו
 כי כל אור ישר היורד חוזר לעלות בסוד אור חוזר דומ' למי שמלך
 אכן אחת ככת חוק מלמעלה למטה שמכת חווק ירדתם במרו' למט'
 חוזרה לעלות עד מקום המקור שמשם יורד וכן כשכע המ' היורד'
 במרולה למטה חוזרים לעלות עד מקום המקור שמשם ירדו וכן
 החסדים האלו הנק' מים כאשר יאלו מפי היסוד דאימא שים בחוה
 דו"א מבלי מחניות בלי שיכנסו ירדו במרולה גדולה בחווק עד היסוד
 כנז' וחקף חוזרים לעלות למעלה ככת בלי שיכוב ואחור זמן וסול'
 עד היסוד דחכמה מתקום שילאו והנה היסוד הזה הוא בחוה ושם
 היא ההחלקות פניול שתי זדועיותו ח"ג ואז עלה הארה אלו החסדים
 המגולים אל שני החסדים אשר בב' הזדועות והגדילום וכ"ז נעשה
 חקף בדבג א' בהיותו בן פ' שנים ויום א' כי מקום פניול הזדועות
 הוא ג"כ בחוה אבל עלייהם למעלה בדיא דו"א שהם רחוקי' לדין
 המהות וזמן כמו שנתבאר בלריך ד' שנים אחרות :

ונבאר עתה ענין הגדלת ד' ראשונות בד' שנים אחרות ומה ענין
 גדול זה הנה נתבאר לעיל כי ע"י חזרת אורות החסדים
 המגולים נכפלו החסדים העליונים הסהומים כפלים ממה שהיו ועם
 זה הספיקו לכל ארבעה ראשונות שבכלם ימלא בחי' דעת דאור מגול'
 והנה החסד שנחסד שהם ג' שלישי' נכפל והיה ו' שלישים ומתיים נשאר
 בו ומתיים עלו למעלה באופן זה כי ב' שלישים עלו בחכמה ושליש א'
 עלה במוח הדעת מלד ימין להאיריו כי סהים הוא אפיפ כנס הוא
 בחי' דעת ועד"ל החסד שננבירה נכפל ומליו הספיק לשלמו ומליו שהם
 ג' שלישים עלו ב' השלישים בבינה והשליש בדעת בלד שמאל כפיטרא
 דנבירה שבו ונמלא כי עלו בדעת שליש מחסד שנחסד ושליש מחסד
 שנבנו' כרי שהי' הדעת מכרים בין חכמה לבינה כנודע עוד לדין שדע
 כי הנה אלו האורות של החסדים החחונים המגולים השילוי' למעלה
 כנז' יש בהם ב' בחי' כי הנה האור ההוא מתחלק ונכנס קלחו בתוך
 היסוד דאימא מתקום שילאו ודרך שם חוזרים ועולים בפנימיותו
 עד למעלה בחו"ב וכבר והרי זה בחי' אור פנימי ושוד קצת האור הנז'
 עולה למעלה בבחי' אור מקיף מחוק אל כל הכלים דנה"ל דאימא כנז'
 קיים בינם לבין עולם חלל הגלגל' דו"א עלמו ונמלא כפי זה כי יש בחי'
 דעת מגולה בחון ליסוד דאימא בסוד אור מקי' שבו כנז' והרי עתה
 היא הגדלה ממש וגלוי גמור אל הדעת שהיה סהים בתחלה כנז' כי

לכן הולך עניית האור הזה גם כדעת אפי"פ שהוא האור של האור
 אה וממנו יאז ויבדלי שנין אור מקי' הוא גם כמ"ב שבסוף הנה"י
 דאימא וגם כהם שיך הגדלה ז"א כ"ב ובעצם זה יתבאר חירוק קושיא
 פ"ג) אחרת והיא כי אלי האורות המגולי' שחזרו' לפלות לבגדיל כנו' והנה
 כשנכנסים שני' אל הך נה"י דאי' הרי חזרו להפעלם הראשון ויאך בהם כח
 להגדיל ועם הטעם הנו' יחירך כי קהים מקיף בגלי' מבחין יקלח' נכנס
 בסוד חו"פ והוא אור החלק העגלה עובר דושי' הכל' דגה' עד אהי"פ
 שלהם שנכנס עמה וגם עד אורות המוחין עלמם הפנימי' ופנים אורות
 אלו עם אלו ומתברר הארחה לאיך קי' וע"ן נגדל ומלכד טעם זה גסי"ש
 טעם אחר באורות הנכנס' בפנימיות הנה"י והוא כי אחר אשר החסדי'
 הם נחגלו למטה נתפשטה הארחה ממה שהיתה נחחלה ביהו"ט
 מכוסים במקום לר' ונתרבה ונגדלה מאד יותר מאשר היתה נחחל' ואחר
 שנתפשטה כל לרבה ונתחזקה הארחה נחחלית האור העגלה אשפי'
 שחזרו' למקום שהם אינם מתחשטים ואדרבא כשנכנסים לא די שהם
 גדולים אלא שמתדילים את החסדים הסהומים גם הם ועל ידי כן אין כח
 בכלים דנה"י דאימא לסבלם ומתרחבי' ממה שהיו בסוד פסוק הרחיבי
 מקום אהלך יג' ודע כי במלוא בהטלוהך את הנרות בענין חזרת חמס'
 הנבירות שביסוד טוקב' דו"א להגדילה נבאר הטעם השני הזה. אבל
 הטעם הראשון לא שיך בניקב' לפי שאינם חוזרות צנ' הקו"י רק בקו
 האמצעי בחיבו בלבד אבל צו"א שטולי' החסדי' מחיך כל ג' הקו"י כנו'
 שיך האי טעמא ואחנם נבאר למעלה למה ירדה החסדי' אינה לרובה
 זמן וכן בחירתם עד מקום הדעה אבל בעלות' מן הדעת ולמעל' לריך
 זמן ד' שנים כנו' אבל הענין הוא ג"כ לפי שאלו החסדי' העולי' כבר ירדו
 בראשונה מן הדעה ולמטה צו' קלו"ת ונתפשטו גם ולכן גם אם הם
 חוזרים לעלות עם במקום התפשטות' צו' קלו"ת כבר היו עם דרך ירדה
 אבל בכח וחזר' שהם עולים עמה מחדש לבגדיל' לריך זמן והרי נבאר
 ששיר זמן עליית החסדים נחב"ד שהם ג' שנים אחרי' אחר ה"ט שנים
 ויום אחד והרי הם שנים עשר שנים ויום אחד:

ועתה נבאר ענין הכתר הנעשה בשנת ה"ג ונחחלה נבאר מה
 ענין הכתר הזה הנה כבר החחלנו למעלה בחחלה הדרוש
 הזה לבאר ענינו כי שליש החחיק של הח"ה דחבונה מן הסביור ולמטה
 צבחי' הכל' עם האור שחכינו מן ההבוי' עלמה הוא הכתר של ז"א חמס
 ואינו כמו הנה"י של החבונה שהכל' הם שלה והאורו' הם המוחין דו"א
 כנו"ג וניה הבין מעלה הכתר כי אשפי' שאין בו מוחין הוא מעולה
 במאד מאד מן המוחין דו"א לפי שהוא מן הכל' והאור של החבוי' עלמה
 ולא עוד אלא שהוא מן הח"ה שבה ויודע כי הגדוע שבהבונה גדול מו"א
 מה שאין כן במוחין שהם מן הז"א ואין בהם רק הכל' של נה"י דחבונה
 לא מן האורו' שבהם. וכבר נודע כי הכח' הוא צחי' חו"מ והיא קרקפתא
 ונגלגלה דריבא הסיבבה ומקפת על המוחין אשר בתוכה ויודע כי האי
 נגלגלה אחקרי חוורא דריבא וזו החוורהא שהוא ענין הכתר עלמו
 נחשכה ומתפשטת משל המוחין עד מקום החזה של ז"א כי גם כן
 מסתיים היסוד דאימא כנודע זה מבחין וזה מפנים וחופפת וסיבבה כל
 הראש והמוחין עד סיום הנרון ומשם ולמטה אינה מתפשטת בצרויט'
 רק בקו אמצעי לצד עד החזה מלך האחי' ועם החלה רישא דטוקב' דו"א
 רחל וזו החוורהא נחשכה גם עד ראש רחל ונעשה מסוימה כתר אל
 רחל ג"כ ונמלא כי כל צחי' זו החוורהא המהפשכת עד החזה הוא צחי'
 הכתר דו"א והוא צחי' חני החסון של ח"ה דחבונה שהוא חלל כהו"ו
 ונחשכה צו"א עד החזה שבו וראשו של ז"א נכנס לכוך החלל הוא
 ונמלא מוקף ממנו וזהו סוד צ"ח המשתחשים בכתר אחר והם ז"א אשר
 בכהרי' שלהם נעשים מן חני הכח' דחבונה שהוא כתר אחר לבד ואחל'
 צהייתה עמי אחר צאחי' נמלא כי כל הכתר הוא אליו אבל הכתר שלה
 הוא מן סיום הח"ה של החבוי' בלבד אבל כאשר היא חוורה עמו פני'
 צפני' שאו היא גדולה כמובו ממש אז יהיו שניהם משתחשי' בכתר אחד
 בהשוואה אחת: והנה אחר שהכתר הזה נחשכט מעל ראש ז"א וירד
 והלביט את ראשו ונחפש' עד החזה מאחוריו ונעשה גם כהר אל טוקב'
 כנו' גם לריך שיפעל אליו הארחה החסדי' המגולי' ע"ד שעלו בכל המוחין
 הגהות וביאיריל א) לשל דניר נדרה. הדעת דף פ"ל ע"ג וע"ג לקחן דס'

כנו' וזה עניינה כנה הכ' שלישי' של החסד שצ"ח המגולי' נכפלו
 ונדלו אחר שנחגלו ונעשו ד' שלישי' וכן שלישי' השלישי' הספיק לב'
 שלישי' הח"ה וכן השלישי' החסוני' נחחלקו לשני' השלישי' האחד ניסן
 לכהר דטוקב' דו"א המכוי"ג עם ממש באחר והשלישי' האחד פלה לחסדי'
 בכהר ז"א וגם זהו סוד צ"ח המשתחשי' בכתר אחר כי מן שלישי' אחר
 הסחחון לבד הספיק שנגדל וניסן חני לכהר שלו וחליו לכהר דטוק' והנה
 בעלות זה השלי' הנו' אל הכח' שבהנה הוא עובר חחלה דרך השלי' השליין
 של הח"ה בחקי' הכסוי' ומאיר בו ואינם השלישי' הכוא נגדל לב' שלישי'
 והשלישי' האחד מספיק לעלמו בחקומו והשלישי' האחר מחחבר עם השלי'
 שעלה עם ושניה' יחד עולי' למעלה עד הכח' דו"א והרי אידך גם כן ניסן
 אור דעה המגולה בכתר שלו ופחה נשוה אל החצ"ד כי בכל אחד מהם
 יש צחי' של ג' שלישי' דחסד המגולה אחר שנכפל אבל שרבו מעיקר' איש
 ע"ד) אלא שלישי' אח' לבד ופחה לרי' לידע למה בארבו' ראשונו' שה' בחצ"ד
 לא פלה רק שלישי' אחד בכל אחד מהם ולמט' צו' קלו"ת ז"א יש בכל אחד
 שני שלישי' כנו"ג והטעם הוא כי אין המוחין ממש לריבוי הארה כ"כ
 כמו שלריבוי' הו' קלו"ת וזה מיוחד. והנה עמה יש שני צחי' בכהר האחד
 הוא צחי' הח"ה עלמו של החבונה כלי ואור שבוטו שהיה נחחל' על
 גבי ראש ז"א שהם המוחין שבו מצחי' נה"י שלה שנגמר כניסת' וקקוס
 בחשלים י"ב שנים ויום אחד כנו' ונמלא חני החחון של הח"ה שבהבונה
 ריבון על המוחין דו"א ועמה צנחתי' הי"ג נתפשט וירד והקוף את
 המוחין בכותרתם עד מקום החזה כנו'. צחי' הכ' עליית שלישי' החסד עד
 הכתר וגם זה נעשה בשנ' הי"ג עלמו לפי שהכל נעשה צנחתי' אחר כי כפי
 שישיר ירדת הכתר עד החזה כך עשור עליית החסד מן החזה ולמעלה
 שהוא מקום הסמו' וזה מחחיל לירד וזה מחחיל לעלו' ולכן שניה' נעשי'
 ביחד בזמן א' ולא צוה אחו' ואם החצר שנה זו עם הי"ב שני' ויום א'
 הרי י"ג שנים ויום אחד: גם יש טעם כי הנה השלישי' החחון שבה"ה
 הנכפל ועולה עד שלישי' העליון שבה"ה כנו' לריך עכוב זמן יותר וזה
 הוא צחי' יום א' היהר משנת י"ג אבל עלייתו עם השלי' העליון שבה"ה
 חמס עד הכתר הוא שוה בירידת הכתר עד גם ושניה' נעשים בשנת
 השלשה עשר כנו' והרי נבאר גדול ז"א עד חשלוס שלשה עשר
 שנה ויום אחד באר היטב:

ונבאר עתה ג' הקדמות נכללים בזה הדרוש הנו' הח' הוא כי זה
 שביארנו שדרך זמן רב של י"ג שנים ויום א' לבגדיל ז"א
 אין זה אלא בחחלה בריחת השולם כאשר נאלל אבל מלאו ואלוך נעשה
 הגדל' זו כנעט א' וכמו שנתבאר אללנו בשער ההפלות כי בכל הפלה
 וחפלה נגדל הו"א כנעט א' בנרבת אבות כנו' עם שכל חפלה צא"ם
 לו מוחין אחרים חדשים ונגדל. השנית היא כמה שביארנו לעיל כי
 ג' חסדים פחות שלישי' המגולי' הם יורדים עד היסוד אבל שני הכדי'
 ושלישי' העליוני' המכוסין עומדים למעלה במקומם ודע כי הלו הנה'
 פחות שלישי' המיד הם עומדים בחיך היסוד אבל כאשר הוא עה היוונ
 שמדוונג בנוק' אז כל ה' חסדים יורדים ביסוד. השלישי' היא כמה שכ'
 לעיל כי החסדים אחר שיורדים ביסוד חזרו' לפלות למעלה ולריך
 שחדע כי כל אור ישר היורד יש לו אור חוזר ועולה כנודע ונמלא כי
 גם המוחין דחוי"ב דו"א יש להם אור חוזר ממטה למעלה ומתפשטים
 ממטה למעלה אלא שענין חזרתם הוא באופן אחר כי מה שביארנו ענין
 אופן החזרה כזו הוא בענין הדעת בלבד אבל ענין חזרת אור המוחין
 ממטה למעלה אשפי' שיבנה עם כ"ו נא קבלתי' עניינה ממורי זלכ"ה.
 והנה פסם אח"ה שממתי ממורי ז"ל כי היום האחד הניסוף כל הי"ג
 שנים הוא זמן ירדה החסדי' שכין שהם מגולי' בלי מחחלה כלי
 המתכבד ירדהם לכן ביום אחד מספיק להם לירד ואינו לריך שנה
 המימה גם שממתי ממנו כי ירדה הכהר שהוא חני החחון דח"ה דאימא
 הוא צחי' יום אחד הנו' לפי שאינו נכנס חוץ ז"א כמו שנכנס' שאר המיחין
 שבו אמנם הוא יושב על ראשו של ז"א ואין לריך עכוב זמן רב:

דרוש א) ט"ו בשעור הכתר דודא כמה הוא
ואחר שנת' ענין ההפרכ שיש בין הכח' אל המו' לריך שנבא' ג"כ בשער
 הכתר
 פ"ד ע"ה שפ"א ס"ב ופ"ג וכה"ה ס"ה יפ"ג ונש"כ גם דרני בלוס דמ"ח פ"ג.

הכנה דו"א כמה הוא וכו' ית"ג כ"כ השיעורים שיש בין ז"א לניק' רחל
 בין כנח' הכתרים שלהם בין כנח' המוחין שלהם כנה נחשאר כי השלים
 התחזק דח"ת רחוב' מן הסבור ולמטה הכלי עם האור שבו הוא עלמו
 הכנה דו"א וכלו הוא מן התבונה וזלמי אותו שליט אור החסד המגול'
 שהוא מן האור דו"א שלהם עד הכנה הזה להגדילו ודע כי אין זה אלא
 כ"ז בלא נכנסו בז"א רק המוחין דאימא כלבד אבל באשר לח"כ נכנסו'
 גם החיזק דאחא אז יגדל הכח' של ז"א ויביה שיעורו שני שליטי' תחחוני'
 דה"ת דאימא שהיא מן החוכה ולמטה והענין נראה בחוכה העין כי הנה
 נודע שהמוחין דאחא מתלבשים תוך המוחין דאימא ובהם כאשר הננים
 שני כלים שים בקומתם זה כח' מוכרח הוא שפ"ה הפנימי יעדיק
 למעלה משע על שפה כלי החילוק ולכן צריך שיביה הכלי החילוק יתחזק
 נגוד משע כדי שכאשר יכנס הפנימי בחוכו יהיו שים ולכן צריך שהכנה
 דו"א מזה אימא יהיה נגבו שני שליטי' הת"ת שלה כדי שכשיכנסו בחוכו
 הכנה דמזה ח"ת דאחא יהיה טוב אליו בקומתו אפ"י שאינו כל כך
 נגבו כמו של אימא כנו' וברי נחשאר ענין הכנה דו"א :

ונבאר

ענין המוחין שלו כבר נודע כי המוחין של ז"א הם ד' שהם
 חב"ד ודעת כליל מנ' עיטין חו"ג גם נודע כי אלו הר' מוחין
 הם שפה הזרע של האצ בצ"ה האולרה וכו' שפית שמהם נעשו חו"ג
 דו"א נמשכו מן המוחין עולם דאחא שהם חו"ג שבו אצל כ' שפית שמהם
 נספו ב' עיטין דדעת דו"א נמשכו למטה מן החו"ג המתפשטים
 ביו"ק דאחא ולא מן מוח הדעת עלמו שבראש אבא וכיון שהדבר כך
 ד' ס"ג ע"א) היה מן הראוי שכאשר אלו המוחין עולם נכנסים תוך ז"א
 יהיו ע"ד הגו' מתקום שנכנסו ויהיו החו"ג בראשו של ז"א והדעת כליל לחב'
 עיטין יהיה למטה מתפשט ביו"ק שבו אצל לא יהיו מוח רפה עלין בראשו
 מקיבן מנ' עיטין אצל עכו"ז לא כך היה אלא שיש נ"י י"כ בח' מוח
 דעת כליל מנ' עיטין למעלה בראשו בין החו"ג והסבה הגורמת לזה
 הוא לפי שהנה נת' כי הכנה שלו הוא הת"ת עלמו דתבונה בגמ' הכלי
 והאור שבו הוא כלו כמו שהוא וכה האור העצם העליון הוא של הכנה
 מושך בכחו את אלו ב' עיטין למעלה כי שניהם הם בקו אלמעי עם הכנה
 כנודע ואז נעשה עם מוח רפה בראש ז"א כדונמת מוח הדעת דאחא
 שהוא למעלה בראשו מכריע בין חו"ג שבו באופן כי סבת אור הגדול
 אשר בכנה גורם עליו במוחין כנו' ושהנה נבאר הפעם למה כשנכנסו'
 המוחין דאימא לברם אין הכנה דו"א רק משלים א' תחזקן של ת"ת
 התבונה ולא יחד ויש בזה ג' פעמים הא' כנסת אימא והכ' כנסת
 ז"א עלמו והג' כנסת ניק' רחל ואמנם הפעם הא' שהוא כנסת אימא
 כבר נת"ל בדרושי ז"א וע"ס כמה שביארנו עם איך אחר שנכנסו'
 כנה' דתבונה בז"א נעשים לה נה"י אחרים חדשים כדי שתוכל להזדווג
 עם אבא ולכן צריך שלא יקח ז"א לכתה שבו רק שליט תחזקן דת"ת
 שבה ושם נת' היעב הסעם הזה. והעצ' שב' שהוא בעבור ז"א עלמו
 הענין היא כי הנה הת"ת והיסוד דתבונה בקו אלמעי הם שניהם ואם
 חדר התבונה מחד למטה כח"ת שבה שיעור ב' שליטי' לעשות כתר אל
 ז"א כמו שנת' שיעור עד מקום החוה בהיות בחי' שליט א' לבר ושמה
 שהם ב' שליטי' חסדך לירד יותר למטה ועי"כ גם היסוד שבה ירד
 שיה למטה מן החוה עד הסבור ונמלא שלא יתגלו החסדי' שביסוד דאימ'
 רק מן הסבור ולמטה שהוא שליט האחרון כנודע כי הת"ת נחלק לנ'
 שליטי' הא' עד החוה הב' עד הסבור הג' עד סיומו ונמלא כל הת"ת
 שהוא נופח דו"א חסדך מליד כלי אורות מגולים אבל עתה שאין הכנה
 דו"א נעשה רק משלים אחרון דת"ת דתבונה גם היסוד שלה נסתח'י'
 בשלים עליון דת"ת ואורות החסדי' מתגלים בב' השליטי' ויש הארה
 גדולה בז"א להגדילו והפעם הג' בעבור רחל ניק' דו"א ונקשר עם
 הסעם הב' כי נודע שרחל יולדת מאחורי החוה דו"א והפעם היא
 לפי שכל בנין פריוסה נכנת מכת הארת הגבורות שביסוד דאימא בהיות'
 מגולות ולכן אינה נכנס אלא בחוה ששם נשלם כסוי כלי היסוד דאימא
 ומשם בוקצי' האורות של הגבורות כלי הת"ת דו"א ויולדות אליה
 משא"כ למעלה שהיו עם ב' מחיטת כלבד של כלים א' הכלי דיסוד

דאימא וכן' כלי הת"ת דו"א. והנה אם הת"ת דאימא יורד למטה שיעור
 ב' שליטיים גם היסוד שלה ירד ב' שליטי' שנת"ה ולא תלא רחל אלא
 מן הסבור ולמטה שהוא שיעור מיפע ואין לה מקום להתפשט ומהיה
 קלת הקומה ביוחד מדלי ואמנם הענין דו"א נסתת מן הו"א כנח'
 הכנה כי שיעור הכנה שבה הם ב' שליטי' תחחוני' דת"ת דו"א משא"כ
 בז"א שהכנה שלו הוא שליט א' לבר תחחזקן שנת"ה התבונה גם
 יש בה שני בענין הדעת שבה שאינו עומד למעלה בראש רק למטה
 באמצע ב' כתפין שלה וכל זה יתבאר בדרוש רחל ניק' דו"א :

דרוש יזא בענין ירדת החסדים והגבורות ורתפשותם תוך ז"א

ענין ירדת החסדי' והגבורות והתפשטות' תוך ז"א. ולריך שתענין
 כמה שביארנו בשער המנוח בפ' תרומה בענין הארון והכפרית
 וע"ס היעב כדי שתבין מה שכתוב כאן. גם צריך שתענין כמה שביארנו
 עם כפ' לך ב' במנוח המילה ושם נת' שאין החסדי' מתפשט' למטה
 עד זמן המילה גם נת' עם איך הגבורות בהיות' ביסוד דו"א מתחזקות
 ע"י החסדי' וע"ס היעב הנה נת' כי הדעת של ז"א כליל מנ' עיטין
 חו"ג מלובשי' תוך כלי היסוד דאימא וזה היסוד דאימא מתלבש תוך
 כלי הדעת של ז"א והפעולה של היסוד מלובשת תוך השליט עלין
 דת"ת דו"א שהוא עד החוה דו"א ונודע כי פי היסוד דאימא אינו רחב
 אמנ' לר מחד ולכן אין הגבורות יכולות ללאת עד שבהחלה ילאו החסדי'
 הנק' מים שבסעב' ללאת דרך נקב קטן וצר וכל מה שנקלח' ויולא'
 מתרחב פי המקור שהוא פי היסוד הנו' ע"י רבוי ה' נחלו מים שהם
 ה' חסדי' המקלח' ויולא' בו ואחר שנפתח פתח פתוח לרוחה ע"י
 קליח ממי החסדי' ויולא' גם הנבו' והנה המחילת העליון ית' לו נחכני
 עלילית מקשרות וע"ז וככונה גמורה פשה מתחלה פי יסוד דאימא
 נר ודחיק כדי שירדו החסדי' בתחלה ואח"כ הנבו' לפי שהנבו' לריכות
 להתפשט בגופה דעיק' ואם היה פז רחב היו הנבו' סעבצ' אז קל
 מן המים וילאו בתחלה ויתפשטו ביו"ק ז"א כיון שמיילות עם מקום
 רחב ואז החסדי' לא ימלאו מקום להתפשט וילכו אל הנקבה ולכן עתה
 שפיו נר ילאו בתחלה החסדי' שהם מים כנו"ל וסם מולא' המק' פניו
 ע"כ) ויתפשטו ביו"ק ז"א וכאשר ילאו אחריה' הנבו' לא יהיה להם מקום
 וילשרכו לירד עד היסוד ומשם ילכו בנקבה כמו שית' לקמן. והנה
 יורדו' הה' חסדי' ומתפשטו' בהנ"ח כ"ה דו"א כל חסד מהם כספ'
 א' האמנ' יש שני א' בהם והוא כי הנה היסוד עלמו דאימא נפרק
 עליון בראשיתו מחובר בפירקון פעילתין עם ראשי ב' ירכין דגלח היר
 דאימא כנראה בחוש העין כי בתחתית הנק' ס"ת בתקו' המתני'
 משם נומחן ויולא' הנה"י ושלשה מחוברי' יחד עם וכתו' עליונה
 הואת היא המתלבשת בדעת דו"א ומתפשטת עד הגרון וכוה הכין
 למה ג"ר דו"א נקשרות יחד ואינם בג' קיים משילוני' ונפרדו' כמו
 החנ"ת והנה"י וחזר זה. ואמנם משם מן הגרון ולמטה עם בחי'
 הפעולה של היסוד דאימא תוך שליט עליון דת"ת דו"א שהוא עד החוה
 וכבר עם החחילו ליתלק ולהשגלל כה"י דאימא והגלח ב' פירקון תחחוני'
 מתלבשי' בקו ימי' בחסד וגלח דו"א וב' פירקון דבוד דאי' נגבו' וכו'
 קו שמאלי והעטרה בקו אלמעי כנו' ונמלא ב' במקו' שליט עליון דת"ת
 דו"א עם הם מתפללי' לג' פעול' וכל פעול' משלש' יש לו כלי בפ"ס
 ונמלא כי כשהה' חסדי' מתחילו לירד מן מוח הדעת שבראש דרך
 הגרון וכלס' עם עד שליט העליון ושם עדיין הם תוך כלי הפעולה
 דיסוד דאימא וכשרול' לנסוי' משם ב' החסדי' העליוני' שבה' ליכנס
 תוך כ' הזרועות דו"א א"א להם לעבור כי הם עם תוך כלי היסוד
 דאימא כעטרה שבה ויש לה מחיניות ואין עם שום פתח ללאת אלא מפי
 העטרה הפומחה בקו אלמעי כלבד והוא מתפשט עד החוה וכבר עם
 הוא למטה מן הזרועות ואין להם דרך ללאת משם לילך אל הזרועות
 ואמנם אין להם דרך אחר לעבור אלא דרך מחיניות כלי הפעולה ועוברת

הארתם
 דגרות ובאורים א) כל דרוש זה ע"ה עכ"ה תחלה דרוש"ג וכסיוו בחי' יע"ס ושלג' שפ"ה דרוש ניצח ס"ג ועיין כפ"ה עכ"ה דרוש ב' אחר הניונים בתחלת הדרוש
 וכתו"י עם ועיין עם ח"ס ככל דיבור .

בארכס עד הרועות לכאן ולכאן אבל כ' הספדי' האלו בעלמ' אינם יכול' לפיכך במחיות וליכנס ברועות אמנם הם עומדי' עם תוך היסוד דאימא חמיד ומכס נוקבה הארת' ויזכרה דרך מחיות כלי היסוד אל הרועות ומלא כפי זה כי כ' הספדי' ושליש העליוני' הם עומדי' עם ביסוד דאימא מלוכסי' וסחומי' בחוכו וב' הספדי' וב' השלישי' הם לבדם שיזלא' מפי פסרה היסוד דאימא הנספק בחזה דז"א ומכס יולאי' וכן שלישי' מהפסטי' נב' שלישי' תחתוני' דת"ת דז"א בלי כסוי כלי כלל מן היסוד דאימא אלא בגלוי גמור וב' הספדי' האחר' מהפסטי' נגלה הוד בגלוי גמור ג"כ כנו' וז"ל מקבל ההארה שלהם בלי מסך ומחי' כלל אמנ' לדרך שדעם כי הנ' חסדים פחות שלי' המגילי' לא תפססו בת"ת ונלח והוד דז"א חקף אחר שיזאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שיררו עד היסוד הם יונם הנה' נבז' וכשחזרו לעלות למעלה אז תפססו במקומ' כנו' זה ביאורו הנה כהיות שאלי' החסדי' היו בתחלה למעלה תוך היסוד דאימא דחיק' בתכלית מחמה האירוס העליוני' של החי' אחר עם ובפרט כי פי היסוד לר' בתכלי' והנה הספדי' הם מים וכשיולא' בדוחק עלום חקב לר' מאד ונחל המי' שוסף ועלים יולא ממנו לאור מגולה כלי מחיות יולא בכח חזק ובמרוגה גדולה כטדעס מן המי' המקלחי' דרך נקב לר' לגלגל הרימי' הטוחני' חטים ולכן חקף מכח חזק מרוגה' יורדי' דרך קו אלמני' ביושר עד היסוד דז"א ואינם ניסוי' אל הדרדי' להפססו במקומ' נגלה והוד. והנה כאשר ירדו לתוך היסוד דז"א נודע הוא שהיסוד כלול מ"ם שבו וגם הם עשוי' בליור קיים ימין ושמאל' ואמנע ע"ד הספי' הנוללות כל הפרעוף כטדעס וזה הבין מה שנה' אליוני כי היסוד נק' כל לפי שיש בו כלליות הגלגל מן הנה' חסדי' שנה' קלוה עליונו' ממנו והם חנ"ת נ"ה וא"כ מוכרח הוא שיהיה בו ביסוד מקום לקבל כל הנה' חסדי' האויג' אינם יורדי' בו רק ג' חסדים פחו' שלישי' המגוליים כנו' אחר מקומ' הוא בת"ת נלח והוד שבו בלבד וכשארזו יורדי' במקומ' הראוי להם שהם בת"ת נלח והוד שבו בלבד וכשארזו חי' ושליש עליון דת"ת שבו פניו וריקס כלי חסדי' והנה חקף אחר החסדים אין הננו' מתחיות לרד עד שיחזרו החסדים לעלות אמנם חקף הננו' רגיה ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מהפססות בז"א לפי שבת"ת ושליש עליון דת"ת כנר עם נהפססו החסדי' ואף לננו' מקום להפססו עם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אינ' מהפססו' עם כנו' בענין החסדי' ולכן יורדת אל היסוד ועוד עזם אחר כי החסדי' דיכרין ומהפססו' עם בז"א והננו' נק' ומהפססות בנקב' ולכן יורדות אל היסוד לנלח מכס אל הנקבה כמו שיבאר במקומו והנה כשייאלחו מן היסוד דאימא אינם יולאיה בנייר ג' קיים כי המקום לר' ודחיק ואינם יולאוח אלא ח' לא' והעליונה התשוב' מכלם הנק' נבו' חסד השימרה בתוך יסוד דאימא למעלה מכל' היא יולאוח בתחלה ואחריה יולאוח נבו' הננו' ושימרת למעלה ממנה ועלי' נבו' הת"ת ועליה נבו' הנלח ועליה נבו' ההוד והם שימדות ו למעלה מוז נבו' ההוד למעלה מכלם וגבו' החסד למטה מכלם וזה הוא עד שמתני' ביסוד דז"א ואח"כ כאשר הם נכנסות תוך היסוד (פ"ג) דז"א הם מהפססות עם בליור קיים אחר עם כנו' ולא נבו' החסד שהיתה החתונה מכלם היא יורדת למטה מכלם בנחי' ההוד אחר עם ביסוד ועם שינעם בחסד של ההוד שירד עם כנו' ונבו' הננו' נכנסת נגלה שביסוד נמקי' עומד החסד נגלה וגבורה הת"ת נכנסת בת"ת שביסוד במקום עומד החסד דת"ת ונבו' הנלח נכנסת ננבו' היסוד הריקניתי מן החסדי' המכוס' וגבורת ההוד נכנסת בחסד היסוד הריקני' ג"כ מן החסדים המכוס' ונמלא כי ג' נבו' העליונות פחות שלישי' עליון שהם נבו' החסד נבו' ת"ת הם מהפססות ומחכרבי' עם ג' חסדי' החתוני' פחות שלישי' עליון שהם חסדי' הת"ת ונלח והוד אחר ירדו עם ביסוד כנו' והם מהפססות' הדינים שננצלו פ"י רחמי החסדים בהם אבל כ' הננו' ההתחונות ושליש שהם נבו' הנלח וההוד ושליש הת"ת שלא תחכרו ביסוד עם החסדים כלל כנו' כאשרו בלתי מחוק

והרי אך ג' נבו' פחות שלישי' נמחקו ע"י החסדי' דרך ירידה קודם שיחזרו החסדים לעלות למקומם כמו שיבאר :

ועתה נבאר חזרה החסדים המגוליים למעלה הנה נודע כי כשנודע המים מקלח בנח גדול למטה כשפוגע בקרקע מכה הנלחו העלמה עם חיור וזולה למעלה וכן אלו החסדים שיזאו בדוחק גדול מפי היסוד דאימא למעלה וירדו בחיזוק ביסוד דז"א ואין עם עוד מקום לירד הנה מכה נפילתם עם חזרים ועולים למעלה עד הניע' אל מקומ' הראוי להם כמו שנת' וכמי שביאר. ונבאר בתחלה סדר עליית' מהחסי' היסוד דז"א עד שיזאו ממנו למעלה במקומם הנה נת' כי ביסוד יש עם ליור קיים ועם נהפססו הננו' והחסדי' כ"א במקומו כנו' והנה אלו החסדים כשעולים הם יעלו כפי בחי' מקומם דרך הקוי' נמלא שיחזרו להאיר אור שני חוזר ננבו' אחר במקומם שכבר נמחקו פ"א דרך ירידה ונמלאו ממוקמות ב' מחוקים ועי"כ נלחם בח' החסדי' העול' מלהמתיק את הב' נבו' ושליש שלא נמחקו בתחלה דרך ירידה ויהיו ג' הננידות פחות שלישי' נמחקים פתמים וב' הננויות ושליש כלי מחוק כלל והענין הוא כי כאשר או"א הולירו אלו החסדים ע"י זיונס כטדעס נתנו בהם שעור אור כדי שיזבלו להמתיק את הדינים שננבו' מחוק א' וגם שיזבלו להגדיל את ז"א כלי דרך חזרה ועלייה עד הכתר שלו כטדעס כי הם המגדילים את אילנות דהיי' ואם המחק היה גיהן כלו אל הנה' גבורות לא יהיה כח בחסדים להמתיק את הב' גבורות ולכן הוכרח שהנ' חסדים המגוליים פחות שלישי' שהם ענה ביסוד דז"א כשחזרים לעלות עולים ביושר דרך קו אלמני' שהוא הח"ת שביסוד ואחר הניעם הם מהפססות לג' קיים ועלו דרך החג"ת שביסוד ולא פגעו בב' הגבורות ושלישי' השימדות הם בלא נמחקו חלה ונמחקות ענה באלו החסדים העולים דרך חזרה ונמלאו ב' הננויות אלו ושלישי' נמחקו דרך עליית החסדים והנ' גבורות פחות שלישי' נמחקו בדרך ירידת החסדי' ואחר שיזאו אלו החסדי' מן היסוד דז"א כלפי מעלה נתפללו אלו החסדי' ועלה הח' בהוד דז"א והא' נגלה דז"א וב' שלישי' החסד כב' שלישי' ההתחונות דת"ת דז"א כי כן דרך הענין העולה למעלה או השלהבת כשעולה באיור מתחלק ומתפלל לנדרים והרי נגמר ההפססות ה' חסדי' בתנ"ת נלח והוד קלחם דרך ירידה וקלחם דרך עלייה ונמלא כי כשירדו הננויות בתחלה ירדו א למעלה מוז וכשנכנסו ביסוד נהפססו בדרך קיים אבל החסדים כשירדו ירדו בדרך קיים וכשחזרים לעלות עולים כשהי' בחי' כי בתחלה עולים זו למעלה מוז בקוי' ישר בת"ת שביסוד ומכס ולתפלה מתחלקות לג' קיים כנו' ועין בדרוש הניעות כי עם נחב' שבתחלה יורדים הננויות ואח"כ יורדים החסדים הפך מן הנו' כאן אבל הענין גם בדרוש חשאו של אר"כ כי עם נח' שפאנו נרם לזה שירדו הננויות תחלה ודע כי עיקר כח החסדים המגילי' להגדיל את ז"א הוא פ"י ירידתם ביסוד לפי שיורדים עם במרוגה בכח חזק וע"י ההכחה נמחקים ונכששים ומתחלקים לננויות כדי להאיר את ז"א אח"כ בעלייתם כנו' וזהו סוד פסוק כחתי למאור כי ע"י החסדי' הנק' שמן שנופלים ביסוד דז"א נכחה ונכחה עם להאיר בז"א וזהו כחתי למאור שהוא להאיר בז"א הנק' אור בסוד וטורה אור כנגד הנקבה הנק' נר בסוד כי נר מלוח אחר להפלות נר חמיד כי ע"י חזרת החסדים למעלה נגדלת גם הנקבה דז"א כמו שיבאר במקומה בע"ה גם זהו סוד של הפסוק דכתיב יש מפורז ונוסף עוד שהוא סוד הגדרה שהם החסדים שנכששים ומחפזים ביסוד לניעיות ועי"כ ניסף עוד ונגדלים כנוכר לשיל :

דרוש י"ז א) בענין הצלם של המוחין דגדלו

ענין כללם של המוחין דגדלות באר היטב כבר נבאר כי המוחין האלו הם פ"י זיוג או"א שהורישו טיפת זרע ומהם נעשו אלו המוחין ואין ספק כי מבשריני נחזה אלוה כי מטיפה זרע נולד ולד שלם פ"ד כרת"ח איברים ונמלא כי אפ"י שאנו קוראי' לסיפה זו מוחין זרע אינם

הגדרות וביאורים א) כל דרוש זה פ"ן נפ"ה שניה אשר דרושי כללם דרוש א' ישפ"כ וע"ד ישיין פ"ס ככל דיבור כש"ס על פ"ח ישיים לפיל דף ר"ט פ"ג דרוש פ' וכפ"ח שניה פ"ח בסוף לדרוש זה ונפסין יסוד ופסיה הנמשכים עם המוחין פיין לפיל דף ל"ה פ"כ שער הגלגלים פ"ה.

כויעבור דוקא, ועי"ש בכוונות בדברי הרב. ומ"ש בקיעת היסוד דאימא ע"י הכאת קוצא דשערי בסוד תש"ר עי"ש, לא תברא, דהתם בסוד המעשה בסוד החיצוניות*, והכא בסוד הפנימיות. שו"ר אחר החיפוש בדברי הרב בשער הפסוקים פרשת שמות [דף כ"ב ע"ג] שכתב וז"ל, והנה נודע כי בירידת החסדים המגולים בלי מחיצות כלי היסוד דאימא הם יורדין במרוצה גדולה ונופלים עד היסוד דז"א ומכח נפילתם שם בחוץ חוזרים לעלות ממטה למעלה עד היסוד דאימא ולהיותם אורות מגולים הם עתה בוקעים כלי היסוד דאימא בהכנסם בתוכו ואז גם שאר החסדים המכוסים הם מתגלים עתה, נמצא כי כל החסדים הם אורות מגולים עכ"ל. הרי לך בהדיא שכתב שע"י עליית או"ח דחסדים נבקע היסוד דאימא. אך המעיין בדרושי חזרת העמידה ובע"ח פרק ג' משער האונאה יראה דפליג בזה, ומשום הכי השמיטהו בקצר ודו"ק בזה.

גם מ"ש בסידור הארוך ומסיום נה"י החדשים מאירים ג' מ"ב דעס"מ בכתר רחל שהוא רבוע אדני", עיין בזה בפ"א ובפ"ה מדרושי הצלם ובשער הפסוקים פרשת חוקת. אך כתוב בפרק א' מדרושי הצלם דהג' מ"ב הנזכרים הם בדעת עליון דז"א, ולא בנה"י החדשים שהוא סוד הכתר דז"א. ואחד מן החברים תירץ לזה דהתם בדרוש א' מדבר בכללות הצלם כולו, של"מ דצלם קרי ליה בחינת חו"ב, ופ"ס דז"א חב"ד חג"ת נה"י דז"א קרי ליה דעת תחתון, ממילא דעת עליון דקאמר התם היינו כתר דז"א שתחת הל"מ המקיף על ט"ס דז"א. והנה עדיין קשה ממ"ש הרב שם וזה הדעת העליון והו הנרמז בו' רואלהי יעקב, והתם מדבר על הדעת העליון הפרטי דז"א. ואולי

גם מ"ש בהגדול הגבור והנורא להעלות ב"פ תתאין דנה"י לחברם עם פ"ת דנה"י דאימא, אעפ"י שהיסוד אינו מגיע אלא עד החזה ואין ליסוד דז"א מצד אימא שום אחיזה בסוד יוסף יתום מצד אמו, נ"ל הוא בסוד הארת הלבוש הנמשכת ממנו כנזכר בשער הארות זו"ן פ"ח, ולפ"ז גם עטרת היסוד נק' פרק אמצעי דיסוד דאימא בערך הלבוש הנו' שהוא נק' פרק תחתון. גם מ"ש בסידור כאל עליון יו"ד פעמים ה"א וה"א פעמים וא"ו, ובכוונות כתוב בדברי הרב וא"ו פעמים ה"א, עיין מ"ש בזה הרב אביגדור בכ"י דף ג' [בגד"מ דף א' ע"ב] שט"ס נפל בכוונות [בספר הכוונות] וסמך ש"ש ז"ל על מ"ש בעין חיים שער רחל ולאה פרק ב' ועי"ש, (צ"ע עיין להתו"ח דף צ"ו ע"ב).

גם מ"ש בסידור הארוך להמשיך הארה מב"פ אמצעים וכו' לתקן כלי כתר דיעקב ולהמשיך ד' מוחין וכו' ונעשים ד' מוחין בתוך כלי כתר וכו'. שורש כוונה זו היא בשער יעקב ולאה פרק ג', ומה שהשמיטו כוונה זו בקצר הוא משום דכוונה זו היא ממוחין דאבא שכבר נכנסו בתוך ז"א כנזכר שם בדברי הרב ועתה לא נכנסו כי אם פ"ת שלהם בחב"ד דז"א. וראיתי בנוסח א' שכתוב שם וז"ל, פרקין אמצעיים דמוחין דחו"ב דאימא שבתוך חו"ג דז"א וכו'. וגם זה ליתא, דאינו אלא ממוחין דאבא כנזכר שם, ולכן העדר כוונה זו טוב ממציאותה.

מ"ש בסידור הארוך בקונה הכל להעלות או"ח דחסדים מיסוד דז"א לתוך יסוד דאימא או"פ ואו"מ ועי"כ נבקע היסוד דאימא וכו', בקיעה זו מה זו עושה, שלא נזכרה בדברי הרב. ועיין בדרוש ג' מדרושי הצלם כי אינו נבקע היסוד אלא

היינו בכל קו בפני עצמו שתחילה נכנסין מוחין דאימא בכל הקו ואח"כ נכנסין מוחין דאבא כמ"ש בסידור הקצר, אבל א"צ להמתין עד שיגמרו מוחין דאימא ליכנס בכל הג' קוין ואח"כ מוחין דאבא (מכת"י).

צג. המוקף הגהה בגליון מהרב המחבר ולה"ה.

מטעם זה השמיטו כוונה זו מהקצר ולא כתבו כי אם במלת למען שמו ולהמשיך סיום נה"י החרשים דישסו"ת לתוך כתר שלה והם הם הדברים שכתבם הרב סוף דרוש ה' מדרושי הצלם, אף שבארוך כתב גם כוונה זו שלכאורה יתור נפיש דהיינו הק כוונה שכתבה למעלה.

גם כתוב בסידורים להעלות או"ח דב"ש עליונים דת"ת לב"ש ת"ת דישסו"ת. והנה לכאורה אין נראה בן מסוף פ"ג מדרושי הצלם וז"ל, דב"ש הת"ת התחתונים נכפלו ונעשו ד' שלישים והב' עליונים מהם הספיקו במקומם וב' תחתונים שלישי א' לכתר דרחל ושלישי א' עלה עד שלישי א' המכוסה שנכפל גם הוא ונצטרף גם הוא עמו ועלו בכתר דז"א עכ"ד. דמבואר דכתר דז"א לקח מאו"ח דשלישי עליון ותחתון, וכתר דרחל משלישי תחתון הנשאר, ונשאר לז"א שלישי האמצעי או"י ואו"ח שבו וגם או"י דשלישי המכוסה, ועיין בפרק ב' משער הירח ועיין בספר דברי שלום הגד"מ בדף ט' ע"ג [בגד"מ דף ט' ע"א שאלה ע"ה] שכתב בהדיא בן. שו"ר מ"ש הרב כדרושי השבועות שכתב בסתם שב"ש המגולים נכפלו וחציו עולה למעלה* לכתר דז"א וחציו לכתר דנוק', והבין ש"ש ז"ל דברים אלו במ"ש בסידור ודלא כדמשמע מפרק ג' הנו"ל. אך זו היא שקשה, כי ש"ש ז"ל עצמו בכוונת השבועות כתב בדרך אחר כי אור החזור דש"ת ושלישי עליון דת"ת עולה לכתר דז"א ואו"ח דשלישי אמצעי היא לכתר דנוק', ולא ידעתי איך יתפרנס לשון הרב לפי זה. ולא עוד אלא שדבריו סתראי נינהו, ומהתימה על הרב דברי שלום שלא הרגיש בדברי הרמ"ז ש"ש ז"ל במ"ש בסידורו כב' המקומות הנזכרים. ולמעשה הכוונה נלע"ד שיכוין בסתם ב"ש לכתר דז"א ושלישי א' לכתר דנוק'.

גם במקיפי ל"מ בסידור הארוך כתוב להמשיך

צ' דל' וצ' דמ' תוך צ' דצ', דהיינו נה"י דחב"ד תוך נה"י דחג"ת ונה"י דחג"ת תוך נה"י דנה"י. והבנת דבריו הוא דמבואר בשער פרקי הצלם כי יש לצ' דצלם צ' ול' ומ', ובתוכם צ' דצלם, ויש בו צלם שלם מלובש תוך הצ' דצלם וצלם דמ' תוך הל' דצלם. נמצא שג' צדיק"ן זה תוך זה והג' למדי"ן זה"ז והג' ממי"ן זה"ז. והצלם הפנימי נקרא מ' דצלם הכלול מצלם שלם, והאמצעי נקרא ל' שגם הוא כלול מצלם שלם, והחיצון נקרא צ' שגם הוא כלול מצלם שלם. וכחול שנכנס צ' דצלם ר"ל צ' דצ' ול' ומ', ועד מלת קונה הכל נכנס צ' דצ', ובקונה הכל שנכנס הל"מ דצלם, וכנז' בספר נהר שלום דף מ"ה ע"א [בגד"מ דף כ"ח ע"א], הוא שנכנסים צ' דל' וצ' דמ' לתוך צ' דצ', ובליל שב"ק ויום שב"ק נכנסים ל"מ הכוללים, דהיינו ל"מ דצ' ול' ומ', דהיינו בליל שב"ק הג' למדי"ן, וכיום שב"ק הג' ממי"ן, ול"מ הנכנסים בקונה הכל דתפלת החול אינם דאורך שהם ע"ג רישא דז"א רק הם דעובי, ול"מ דאבא הנכנסים בברכת כהנים הם דכ"ד שעות כנזכר בנהר שלום דף הנו"ל עי"ש. אך בסידור הקצר לא נזכר מזה כלל רק להמשיך ל"מ דישסו"ת מקיפים ע"ג רישא דז"א. והנראה שהבין שנה"י דישסו"ת הנמשכים בחול גם הם כלולים מצלם שלם זה למעלה מזה הצ' למטה בנה"י שלו ועליו חג"ת ל' וחב"ד מ', ובקונה הכל חג"ת וחב"ד דישסו"ת דנה"י שלהם ע"ג ראש ז"א.

גם מ"ש בסידור הארוך לחזור ולהוריד הכפל או"ח דחסדים דנה"י שעלו ליסודות וכו' להורידם למקומם לנה"י דז"א וכו', גם בקצר כתוב כלשון הזה אלא שכתוב שם כלי הת"ת ונו"ה. לענ"ד נראה שניהם אינם צודקים, לא הת"ת ולא היסוד, דלא עלה מן היסוד אלא או"ח דנ"ה וב"ש ת"ת שירדו בתחלה והם הם שעלו צ', דהיסוד

ט"ז ע"ג

תחת 567 1234

ומחברם בדעת דנוק', הוא שם"ל שהיסוד דאבא הנזכר בדברי הרב הם החסדים הממתקים את הגבורות שהיו קודם החילוף ביסוד דאבא וכו' עי"ש.

נב. כ"ש בסידור באהבה בענין המשכת המוחין מלובשים בצלמים דה"פ כינה דו"ן דא"ק וכו', עיין בהלבשת פרצופי האצילות על ה"פ זו"ן דא"ק בהקדמת רחובות הנהר דף ק' [כנר"מ דף ד' ע"ב] ומשם ואילך ותבין היטב. אך את זה לבד זה הכתוב בסידור אשר לא כתוב בהקדמה הנז' והוא מבואר בהקדמה ובפרט בדף ק"א ע"כ [כנר"מ דף ה' ע"א] בד"ה ואעפ"י וכו' שהבירורים אינם עולים לע"ב ס"ג דא"ק רק לזו"ן דא"ק, ומ"ש בדברי הרב שעולים לע"ב ס"ג היינו משום דחו"ב דזו"ן נתקנו מזו"ן דחו"ב ועי"ש. אבל בסידור מבואר שהבירורים עלו עד למעלה וחזרין ומוציאין המ"ה וב"ן מהמצח והעין דא"ק וחוזרים להמשיכם בתחלה לכת"ב דזו"ן דא"ק כיון דהמוחין הם נמשכין דרך עי"ו וא"א ואו"א וישסו"ת דרך בינות שלהם לבינה דבינה דזו"ן ולוקחים הצלמים מפרצופים הנזכרים, א"כ צריך לזווג הזו"ן דא"ק ולהמשיך המוחין הנזכרים מלובשים בצלם כתר דבינה דזו"ן דא"ק ומשם נמשכים לא"א ומשם חוזרים ונמשכים לחכמה דבינה דזו"ן דא"ק ואח"כ חוזרים לאו"א עילאין שעומדים מלבישים לחכמה דזו"ן דא"ק הנז' וחוזרים וממשיכים אותם לבינה דבינה דזו"ן דא"ק* ואח"כ לישסו"ת כנו' שם י"ו ע"א באורך וכרוחב.

גם מ"ש שם ואז מסתלקים חיות ואורות דחצי התחתון דת"ת ונהי"ם ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת וכו'. צ"ע דהרי בשער המוחין

אין לו חסד פרטי בפני עצמו אלא נק' כל שכולל את כולם כנודע, וגם הב"ש ת"ת שעלו הם עצמם ב"ש אור חוזר המגולים שירדו אל היסוד ועתה חוזרים למקומם ונתגלה גם ש"ע דת"ת* ונתחלקו לכתר דזו"ן, שאו"י של ב"ש ת"ת ונו"ה כבר נמשכו לת"ת ונו"ה דז"א קודם מה שירדו ביסוד כמבואר בתיבת והנורא ובגומל חסדים טובים. ובוה עולה מן הישוב מה שנמצא כתוב בדברי הרב פעם אומר שחסדים של ב"ש ת"ת ונו"ה יורדים במרוצה אל היסוד ואינם מתפשטים אל הה' קצות, ופ"א שבתחלה מתפשטים בה"ק חג"ת נ"ה ואח"כ כללותם הארתם מתפשט ביסוד, ולפי האמור א"ש, דבאו"י מתפשטים בתחלה בחג"ת נ"ה ואח"כ כללותם ביסוד, ואו"ח שלהם יורדים הב"ש תחתונים דת"ת ונו"ה אל היסוד במרוצה ואח"כ חוזרים למעלה, וב"ש הת"ת מתחלקים אל כתרים דזו"ן כנזכר, ודנו"ה חוזרים ומורידים אותם למקומם בנו"ה דז"א, ומשם להמשיכם לחו"ב דנוק' ולחסד נצח וגבורה והוד של הנוק', וזה מה שצריך לכיון.

גם עיין בדברי שלום דף י"ב ע"ד [כנר"מ דף י' ע"ד שאלה פ"ב] שהקשה על הרמ"ז שר שלום ז"ל דאיך כתב בקונה הכל ובברכה רביעית דברכת המזון דבש"ת דחסד המגולה הוא ו"ה דהוי"ה, דלפי מ"ש בשער האונאה עכ"פ ב"ש התחתונים הם לוקחים י"ח או י"ו ממספר ההוי"ה והם הו"ה דהוי"ה עי"ש.

גם עיין שם [בדב"ש] בדף י"ט ע"ב [כנר"מ דף ס"ה ע"ב] שכתב שמה שלא סידר בסידור הרמ"ז ש"ש ז"ל מ"ש הרב בפרק א' משער תיקון הנוקבא שהיסוד דאבא מאיר בה"ג שביסוד דז"א

במרוצה וכו' חוזרים תכף לעלות בסוד או"ח] השמ"ש נ"ב, לבד אבל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנזכר לקמן וכו' עכ"ל עי"ש. וכפי זה דברי הרב המחבר הרנ"ה ז"ל צריכין תלמוד (מכת"י). [א"ה ימ"ה יצ"ו: עיין אש"ל שער תיקון הנוק' פרק א' אות ז' באורך].

ורחל כלי האור לצורך כהר שלה ושם לעיל נת' היטב ענין כהר זה ע"ש ואח"כ מהארת פרק אחרון דכלי נלח דאימא אשר בחוכו שליט אחרון דאור המוח הנק' חכמה דז"א המלוכב בג"פ נלח דז"א הנה הארת ג"פ אלו מתלבשין בקו ימינה דרחל לצורך חח"ן שלה בין צבחי' כלי בין צבחינה אור המוח שצחוכו וכן מצחי' חסד מה"ח המתפשטים ו) אשר א' מהם מתפשט בגלגל דז"א כנו"ל גם הוא להיותו מגולה הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין דרחל וכן עד"ז בפרק אחרון דהוד דאימא המתלבש בחוכו שליט אחרון דמוח בינה דז"א ושניהם מתפשטים הוך הוד דז"א ומאו נעשים ג"ס בג"ה דקו שמאלי דרחל וכן מצחי' חסד של הה"ח המגיע לחלק ההוד דז"א להיותו מגולה הספיק חליו להוד דז"א וחליו לקו שמאי דרחל. ואמנם בקו אמלעי שלה זולת הכהר שלקחה מחסד דה"ת דז"א לקחה ג"כ הארת ה"ג שהיו ביסוד דז"א כנו' מלד דעת דאימא ואלו הה"ג נתחברו בדעת שלה ונתקבלו שם אצל אשר הקו זה שהם דה"י שבה אין בהם חסדים. והנה יש לשאול כי כמו שהחמשה חסדים כשילאו מיסוד בינה ונתגלו מהחזה ולמטה נחפרדו ו) ונתחלקו בה"ס ז"א חג"ת כ"ה ו"כ הה"ג ג"כ אחר שכבר ילאו גם הם מיסוד בינה ונתגלו למעלה בשלמא בז"א לא היה להם מקום להתחלק מפני שכבר נתחלקו שם ה"ח ולכן ירדו אל היסוד דז"א ח) אמנם משם

ולא נשאר לרחל צחי' תפילין כי הארת דאימא לקחם ז"א ונעשו לו צחי' תפילין ואורוה דאבא לקחם יעקב שהוא משרשם. ועיין בעו"ת דף לא ע"א הגד"מ צירושתי' שנתן טעם אחר למה הנשים פטורות מן התפילין לפי שצחי' אלו התפילין של יד הוא בהיות אותה הנקודה נקשרת בזרוע שמאלי דז"א אין בה פרלוק עדיין ולכן אין לחננו עושים רמז אליה עדיין יעו"ש :

ו) אשר האחד מהם מתפשט בגלגל דז"א וכו' הספיק חליו להאיר בגלגל דז"א וחליו להאיר בכל קו ימין של רחל וכו' וכ"כ בע"ח שער תיקון הגוק' פ"ו שחלי חסד דגלגל דז"א הספיק להאיר בגלגל דז"א וחליו האחר להאיר בכל קו ימין דגוק' וכ"כ בשער ההקדמות דף מ"ח ע"א מצו"ש שער ו' ח"א פ"ד אצל בשער כ"ה שער דרושי הללס פ"ו כתב וז"ל וחסד דגלגל נכפל לששה שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א וכו' עכ"ל. וכ"כ בשער המלות פ' מרומה אמנם יובן ע"פ מ"ש הרש"ש ז"ל בסידור כוונת תיבות קונה הכל וז"ל להמשיך ג' שלישים דאור חסד דגלגל לחכמה דגוק' וג' שלישים דאור חסד דגלגל לבינה דגוק' ומשם להמשיך הארת הב' שלישים החתונים שבהם לחסד נלח וגבורה הוד דגוק' עכ"ל. וא"כ מ"ש הרב ז"ל בשער דרושי הללס ובשער המלות דחסד דגלגל דז"א נכפל לו' שלישים ג' נעלמו וג' לחכמה דגוק' דז"א הוא כי העיקר עלמות כל הג' שלישים דחסד לחכמה דגוק' ומ"ש בפרקין דחני חסד דגלגל דז"א להאיר בכל קו ימין הוא על הארת שני פרקי תחתיים דחסד שלריך להמשיך לחסד ונלח דגוק' וז"ש להאיר בכל קו ימין של רחל לומר שצב' פרקין תחתיים של רחל לא יש כ"ח הארה ומ"ש בשער המלות בגופא דגוק' לא יש חסדים הארת החסדים לא קחשיב לפי שאינה עולה בשם ודו"ק :

שער יעקב וראה פ"א בע"ח שער ל"ז

ונבאר ענין יעקב ולמה הגו"ל דרך כללות הנה לעיל ביארנו (א) שאלו הם צחי' אחריים דאז"א שגפלו צעת מיתה המלכים ולא ירדו בעולם הבריאה רק נשארו באלו במקום רחל שהיא נוק' דז"א ב) ולכן אין צחי' מיתה נו' בהם רק נפילה וביטול בעלמא וכיון שכן לכן צעת התי' דזו"ן שהם ישרא ורחל אחר

איפה שלימה

ו) ונתחלקו בה"ס ז"א חג"ת נו"ה. ז"ל שער ההקדמות דף ס"ג ע"ב לריך שדע כי הג' חסדים פחות שליט המגולים לא נתפשטו צת"ת ונלח והוד דז"א תקף אחר שילאו מפי היסוד דרך ירידה רק אחר שירדו עד היסוד הם וגם החמשה גבורות וכשחזרו לעלות למעלה אז נתפשטו במקומם עכ"ל. וא"כ מ"ש בפרקין שנתפשטו צת"ת נו"ה דז"א ר"ל שחוג' ושליט ת"ת נשאר ביסוד דאימא להאיר בחוג' ושליט ת"ת דז"א ושני שליטי ת"ת וגו"ה ירדו ליסוד דז"א ואח"כ צעלייתה עלו כל אחד במקומו, וכתב השמ"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ק דאור חסד לבד הוא שעלה לנו"ה ולשני שליטי ת"ת אצל אור הישר שלהם נשאר ביסוד כנוכר לקמן בסוף דרוש ג' עכ"ל וזה דלא כמ"ש הרמ"ה בספר עלי נהר דף ע"ז ע"ד וז"ל שאור ישר של שני שליטי ת"ת וגו"ה דז"א כבר נמשכו לתנ"ה דז"א קודם שירדו ליסוד כמבואר בהיבט הגורא ובגומל חסדים טובים וכו' ולפי האמור א"ש שאור ישר מתפשטים צת"ת תנ"ה ואח"כ כללותם ביסוד ואז"ח שני שליטי ת"ת וגו"ה יורדים אל היסוד במרובה עכ"ל. כי השמ"ש כתב שאור הישר נשאר ביסוד ומה שהביא ראיה מן היבט והגורא וכו' כבר בארתי במקום אחר והוכחתי מושער כ"ג שער מוחין דללס פ"ו שזהו הארת ענפי החסדים :

עוד כתב שם בשער ההקדמות וז"ל והנה תקף אחר החסדים וכו' תקף הגבורות רעות ויורדות אחריהם עד היסוד דז"א וגם הם אינם מתפשטות בז"ק דז"א לפי שצחוג' ושני שליטי ת"ת אינם יכולות להתפשט כי כבר נתפשטו החסדים ואין לגבורות מקום להתפשט שם ומן החזה ולמטה שהוא מקום מגולה אין מהתעבים שם כנוכר בענין החסדים עכ"ל ור"ל לפי שאין מחילות מעכבת אותם ויורדים במרובה א היסוד, ובה יתרוך מה שהקשה הי"ש בשער כ"ה פ"ב מ"ב בסדר ירידת החוג' או' א' וז"ל וא"ת והלא בפרקין אומר שהחסדים בלחמם מפי היסוד דאימא תקף ומיד ירדו עד היסוד דז"א ולא נתפשטו אל מקומם וכו' וא"כ היאך אמר שלא מלאו גבורות להתפשט כי כבר נתפשטו החסדים יעו"ש. כי לפי ש' ההקדמות אין כחן מקום קושיא כלל :

ח) **אמנם** משם ולמטה למה לא נתחלקו גם הגבורות כי כבר אין להם כלי. שיקבלם יחד וכו' ר"ל דאלו החמשה חסדים וה"ג היולחים מיסוד דאימא להתפשט צת"ת נו"ה דזו"ן הם הענפים של ה"ח וה"ג דהשרשים שלהם נשארם בדעת דז"א כמ"ש שכ"ה פ"ב כלל יוד' נומ"ש צב' ל"ה ששרשי ה"ג נשארם בדעת דגוק' ר"ל שורשי הענפים] וא"כ כיון שילאו מיסוד דאימא ענפי ה"ח וחמשה גבורות כמו שענפי ה"ח נתפשטו צת"ת נו"ה דז"א כן היה לריך שיתפשטו ענפי ה"ג צת"ת נו"ה דגוק' כי כבר אין להם כני שהוא יסוד דאימא שיקבלם יחד ואעפ"י שכל אורות דגוק' היא מקבלתם ע"י שמתלבשים בכלים דנה"י דאימא וכלים דנה"י דאימא בתוך כלים דנה"י דז"א וכניס דנה"י דז"א תוך כלים שלה כמ"ש צב' הכוונות דדרוש ה' דיוה"כ יעו"ש מ"מ כיון שהם ענפים וכבר ילאו מיסוד דאימא נשהיו בז"א היה ראוי להתפשט צת"ת נו"ה שלה ותירך הרב ז"ל ע"ז כי יסוד דאבא אשר נתגלה עתה בגילוי מחזה דז"א ולמטה האיר הארה אל ה' גבורות שביסוד דז"א וחברם, ור"ל אעפ"י שהם ענפים הארת יסוד דאבא הוא אשר חברם וקבלם בדעת שלה ומה שמתפשטים צת"ת נו"ה שלה הם הארת ה' גבורות, ועיין שפת אמת מ"ש בזה, והדצ"ש על משלי סו' ג' :

א) **שארו** הם צחי' אחריים דאז"א וכו' אלא נשארם באילנות במקום רחל וכו' מ"ש הרב כאן שצחי' אחריים של אז"א נשארם באילנות במקום רחל ר"ל אחריים של יסוד"ת שאחריים דאז"א עילאין לא ירדו כ"א עד חסד וגבורה דז"א כמ"ש בשער שזירת הכלים פ"ב ופ"ד ומצו"ש ש"ב ח"ב פ"ו ע"ד וכ"כ השמ"ש בהנהגה לע"ח ש' שזירת הכלים פ"ב שצבחינה אחריים דיסוד"ת ילאו צחי' א' של יעקב ולמה יעו"ש. ועיין מ"ש באש"ל על שער הנקודים פ"י או' א' :

ב) **ולכן** אין צחי' מיתה נו' בהם ורק נפילה וכו' בע"ח כ"י נ"ב הגהת רבי דוד פארדו וז"ל והס' הנפילים היו בצרף ר"ל אותם הצחי' הנק' בשם נפילה ולא מיתה היו בצרף עלמה שהוא האילנות במקום האילנות הנק' ארץ ג"כ עכ"ל :

תשובה מ"ש צפ"ה שאר היונה מיכוד דאימא מקלחו נשאר בחוץ וכו' כמקיף זה מדבר על מקיף דחידה ומקלחו שנכנס וילא צכוד כשערות זה מקיף דהיה חבל כאן צשהכ"ו מדבר על החו"ג שהם אורות פנימיים וכל או"פ יש לו או"מ ומקלח או"מ של בגזרות שהם אש צוקעים יכוד דאימא ויואלים מפה דז"א ומקיף על ז"ת שלו זה כמקיף צהינת מקיף של בגזרותי חבל הסודים נכנסין פנימי ומקיף שלכם ציכוד דאימא. וכשולחין בקונה הכל. ג' חסדים פחות שלש ואלים פנימי ומקיף ויורדים ליכוד דז"א להמטיק בגזרות וכשחוזרין לעלות או"פ שצכס נכנס ציכוד דאימא ואו"מ שלכם מקיף על כיכוד דאימא וזה אינו ענין למקיפים דחיה ויחידה כנז' :
ומה שנקבע בחזה דז"א זה צקיעת עטרת ^(L. 27457 r100a) כיכוד דאימא בחזה דז"א כדי שיחגלו כשני חסדים ושליש המכוסים ויתרצה אורם לעלות הכפל לכחצ"ד דז"א חבל צקיעת כיכוד צפה דז"א כנז"ל זה כיכוד דאימא טלמו וכו' קלת אור מקיף בגזרות הנעשים או"מ:

שע"ר ח"ב ש' רס"ג

תשובה מ"ש כאן נקבע יכוד דאימא צפה ומש"ל שנקבע בגרון הכל אהז יען כגרון הוא צפה ומ"ש צקונה בכל בחזה שם מיידי צקיעת עטרת כיכוד דאימא שכיח בטומדת צהזה דז"א כנודע וכנז"ל מסרבי"ג שד"ח יל"ו :

[ס"ז ע"ב] ד"ה ועי"כ נבקע היסוד דאימא. ג"כ, עיין בעולת תמיד בענין ר"ה דף ג"ח ע"ב שכתב שלאא אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים למעלה ביסוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה. (מסידור הרב רפאל מערבי).

בגדי יו"ט (הרב יו"ט ידיד הלוי) דף ס"ט ע"ב אות ו' - כמו פא"ה הנ"ל.

מבו"ש דף ס"ב ע"ב

ענין

הנסירה בנה כשנאים מוחין אל זעיר נחקה רחל מחזיו ולמשה אחור באחור אך לאה אינה נגדלת חצי האחור העליון עד שיעלו הארת החסדים המגולים דנה"י למעלה כיכוד הבינה ויבקע ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה והרי נחקנו או"ן אחור באחור לגמרי בכל ארצי. והנה היקון ג' אחרונות וגם תיקון ג' אחרונות דפייר שהוא שיבקע יכוד דאימא אבר שם נפשה על ידינו כחפילת לחם וכחפילת החזרה. אך צקיעת ג' ראשונות זה נפשה מחיליו וזה בענין ויפבור כנודע ואז נשלחם לאה לגמרי צהינת אחור באחור אז הוא שם צ"ן דהפין בכל השמות כי אין עדיין זיווג. אך צהינת אשין באשין אז נחמלאו

פע"ה דף ק"ל רע"ד

מקבלתן - ענין הנסירה הגה כשצ"ה מוחין אל ז"א נתקנת רחל מחזיו ולמטה אב"א אך לאה אינה נגדלת חצי אחור העליון עד שאלו אורות החסדים המגולים דנ"ה למעל' צימו' הבינה עבקעו ויתגלו החסדים ואז נגדלת גם לאה . והרי

סידור תפלה להרשיש

סט

לחזור ולהסיר הכפל שהוא אלו"ם דחסדים (ח) דגה' הגז' שעלו ליסודות דישסו"ת להורידם לנה' דז"ח

יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
י ה ו ה	י ו ד ה א ו א ו ה א	י ה ו ה
צ צ ב צ ב א	י י ה י ה ו י ה ו ה	צ צ ב צ ב א
צ ב א	י ה ו ה	צ ב א

להמשיך ג"ש דלו"ם דחסד דגלח לחכמה דנוק' וג"ש דלו"ם דחסד דהוד דבינה דנוק' ומשם להמשיך הארת הבש"ת שבהם לחז"ן וג"ש דנוק'. (ב)

יְהוָה

ג' כלי בינה דנוק'	ג' כלי חכמה דנוק'
אֵלֶּף הֵּה יוֹד הֵּה	י ו ד ה א ו ו ה ה
א ה י ה	י ו ד ה א ו י ו ד ה א ו ו ה
א א ה א ה י א ה י א	י ו ד ה א ו ו ה ה
	י י ה י ה ו י ה ו ה

לחקן דעת דיעקב לפני פ"ע דיסוד דז"ח ולהמשיך חשבון הכל משם ע"כ דיסוד דאבא ולהמשיך ג"כ ה"ס מיסוד הגז' לדעת דיעקב.

דו	יְהוָה	יְהוָה
ה"ג	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי דעת דיעקב ורחל
 י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א ו ו י ו ד ה א ו ו ה ה
 י ו ד י ו ד ה א ו ו י ו ד ה א ו ו ה ה
 לחקן י"ג ה"ד דיעקב כי קונה הכל גי' א"ל פשוט ומלא והוא סיקון הראשון ואחריו לחקן כל הי"ג

אֵלֶּ אֵלֶּף לְכוּד רַחוּם וְחַנוּן אֵרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חַסֵּד
 וְאַמֵּת נּוֹצֵר חַסֵּד לְאַפַּיִם נוֹשֵׂא עוֹן וּפְשָׁע

וחטאה ונקה

וזכר

(א) א"ה כ"ל כי כ"ל נו"ה דוקא. ומ"ש כאן נה"י הוא ט"ם וכניכ מ"ש כאן כלי"ת דז"ח וגם הויה בניקוד חולם ג"ו ט"ם וכן מלאתי בקלת סידורים שהעבירו עליהם הקולמוס לכן סידרתיים כאן בין שני חללי לבנה וא"ש את"מ: (ב) שליה פ"ה: (יח)

ומתחה פיה וגו' ופירות הפסוק יובן כמ"ש אלליט על מה שאמר בזהר בחדר יסב על כורסיא דשביצין לאכסיה לון וכו' כי הוא סוד תשאר"ל בזה נהג על חוב פ' העבין כי ים שמים אלקים של קדושה ומשהשלגין למשה עד הקליפות אלקים אחרים כבוד מלך אלקים על גי'ס כנזכר בסג"א דמשפטים וכתבאר העון גורם הקליפות כנללנין על זבוא ואלו באלו עד שאזכין בח' של שמות אלקים פליונים דקדושה נכנסים בנקודת לין שבה על כבוד הבורות אשר הם ביבוד שלה ועיני החכללת הוה של השמות אלקים כג"ל ביהוד נקרא בחינת נהג נהג על חוב כי מה שהחלה בשם רשץ היה הונו עמה בבחי' היסוד והגיבוי העליון הנקרא פלא (ה) כטרפס הנה פמה היא מקבלת מהגיבוי האחר החיוני של אלקים הנקרא ג"כ פלא הנרמז בר"ם ואמרה לא פעלתי לון לרמה שהיא אומרת שלא קבלה שפע משולגם הפלא החלטים הכוא אשר צו נכללו הקליפות הנקרא לון רק מן הגיבוי העליון הקדוש שהוא טלו פנים אשר לון הקליפות נכנסין שם ח"ו וברי הוא נתבאר אך הזווגים הוא נקרא דבור ובלשון אכילת הסכסך הוא לפעם כג"ל כי הנה שלה הראשון ביהו"ס אב"א ונעשה לה עמה ביהו"ס פכ"פ שם מחסוק בית ברחם ממש וטוע פ' בית ברחם שלה הוא פתוק דוגמת הבאר הנפש ע"י חפרה ולינו (ב) בולג כמו יסוד הזכר . ועיני חפרה הבאר הו"ה נרמז באברסם וילתק שהפרו הבריות הסס ודי בזה וכוזו שאמר בזהר וילך דף רפ"ו וז"ל עלי בחר פנו לה בק לאתוך להתמנח בנעלך בחר חפרוה שריס דולוירו לה א"ר"א לעילא כרוה מדיבי העס אלון אבן וכו' . ופי' הענין כי חפרה הבאר הו"ה לעשות לה בית ברחם נעשית ע"י שריס שסס א"ר"א כבוד ויבן ה' אלקים את כללם ויביא אל האדם דא א"ר"א שגדלוה והעלוה שזה נבוכ בכל קומס ז"א פכ"פ אשר ע"כ נעשה פה הראשון שלה בחינת היסוד כג"ל חל"ל בחר חפרוה שריס האלף ארטן א"ר"א . ואמנם הנה לא עשו רק בחי' חפרה המקום שהוא בלבד (ג) ואח"כ כרוה מדיבי העס הוא בחי' נתיגס בה המ'ן בחון הבאר הו"ה אשר בחינת ענין זה נקרא כרייה . והנה בחינת נתיגס המ'ן אלו ביסוד שלה הם ע"י התו"צ של אימא שסס ב' הדיס שלה שבהס ה' אלנעית שסס כ"ג מנלפך כשלות אשר אלו ירדו למסה ונעשה בחי' מ"ג ביסוד עקבא דז"א . ח"ם הפסוק וביסו כפגזות ונחסס חמישיס לפרשה וארכב

ברחם יסוד אמא ומחס נעשה הכלי של יסוד דאמא להפלות (ח) מ"ג שבהס אמנס ד' היום האחרים של א"ר"א יסב לכס . וכנה ע"ד שביארט פסוק זה לעפלה בלחא ישרש ג"כ למסה בטקבא דז"א כי סנה ה' ידוה סס וסס ד' י' של אמא כללס מחסי ידוה כלחד ונעשה כלי מ'ן של רחל טקבא דז"א ע"ד כג"ל וסוד ים ד' ידוה אחרוה שסס ב' הדיס דז"א וכו' ידיס טקבא ופליסס נלחמ וארכב היום יסב לכס וגו' . והנה כשלה מזה כי אלו הדיס וילס הם בחינת הבורות וכאשר הדין מתבאר אז רואה דס כסס ח"ם ידיס דמיס מלוא ויסקן שחי דמיס הוא כמ"ש אלליט בפסוק שופך דס האדם בלוס והוא כי בז"א ים הו"ה בלפ"ן גימטריא ח"ה וזוהו א' שמינתי וא"ו הוא בחי' אה"י כדבוע כזו א' א"ה אה"י אה"י שהוא גימטריא ד"ס נמל"א כי כססמל"א א' ו של מילוי וא"ו ושלה למעלה כבינה אז שס מ"ה נחמד מ"ד וכו' ו ג"כ מ"ד כג"ל הרי סס כ"פ ד"ס והוא ג"כ ענין פסוק שמרני מידו פ"ח יקא לי כי ב' ידיס כג"ל סס יקא פ"ח לי שהן כ"פ ד"ס כשולין ג' פ"ח כג"ל . ונחמד לענין כי סנה בחי' הנבאר שהוא רחל היא כח' נקודת לון כ"פ ברחם שבה שסס ה' מנלפך שסס סוד דיון הנקרא חקך כדבוע בח"ס בחר חפרוה שריס כרוה שהוא כנשך ואלו נעשו ע"י ב' הדיס ח"מ דאמא ויסקן שחי נלחמ כרוה כדבי כסס אילין לרטן אבן . והנה אחר שתיקן כל חיקון זה ביסוד שלה כג"ל שהוא ענין החפרה והכרייה כג"ל אח"כ נכנסין בה ג"ר שסס בחייון שלה כנעשין מנחמת נבי' דז"א כדבוע ואלו נרמז (פ) בלחמדו כמחוקק דא יסוד כנעשיתה דא ג"כ ואז רואיה להדווג עמו פכ"ס ח"ם מחלה עלי בחר פנו לה כלומר סק לאתוך להתמנח בנעלך פי' שזכ הפסוק נלחמ על מל' הנקרא רחל הנקרא בחר ואומרים לה אחס הנקרא בחר עלי ר"ל העלי מ"ג שך למעלה כדכוונון עס ענלן כי כרי נתקן היסוד שך כמ"ס בחר חפרוה שריס וא"כ ענל בחר עמו לה הו"ה ויהא בחר חפרוה שריס . והנה בחי' היסוד דלחא עמלו ככר נחמד לפיל בחינתו אך סס כג' יגילוי משה שהוא ר"ח משה שסס הכל וע"כ והוא כדבוע האומות ידוהו (י) וע"כ . גם בחי' משה ואהרן שסס ביסוד דאמא (יא) נחמד כדבוע משה ואהרן ומסא נדב ואביסו"ת ע"כ :

פרק ח (יג) מח

עוד

נבאר עמה בחינת אחרות שסס ביסוד זה דלחא שכתב הו"ה והנה סס הנקרא ארון וכשרת חר וכוז אשר עליו . והנה נחבאר אלליט (יב) כי יסוד אבא מסמלנג ט"ז ז"א נקרא תורה שבהס אבא ז"ס אש"ר"ל נובלת הכמה שמעלה טורה פירות כי אבא הנקרא ארמה מה סנובל מחט חורד למטה הוא טורה שהיא (ק) (יד) היסוד שלו כמספסש שך וסוד אפנין גם יעקב (טו) הו"ה מן הארת היסוד סה גם הוא נקרא טורה ואין חט עמה בניאריו . ונחמד לעניניס כי סנה בחרט כמקומו (טז) כי כאשר החסדים אשר ביסוד אמא יולאין ומתגלין מחסו דומיר אפנין ולמסה אינם יולאין בלי לטש אמנס סס לוקחין עמהס שורס שהוא מן היסוד דאמא פלמס ומסלבנין כי וליקן יולאין בלטי לטוש . והנה ענין לקחטי לטוש זה ק"ב כי סנה פי היסוד דאמא אחר פתח לעמרי כי אס היסוד פתוח לעמרי יולא החסדים כגילוי גומר למסו ואפשר שיפתחו כסס החלונים וגם כן החסדים העליונים שלמעלה מהחוב ססחומים גם הם ירדו אחריהם ויפלו וילאו לחק וע"כ כמחליל העליון החשך בחי' הארות לטוש יסוד דאמא כפי יסוד פלמס שלה לבד ונעשה שס בחי' לטוש ומסך כפי סהו סהו אכל איט ססוס גומר רק הארס בלטוש היסוד שלה לבד . והקפסס

היום וגו' ועיני (ד) אלו ידוה נחבאר אלליט כדבוע היסודיס וסס תמל"א יסוד אחד שכל ארון השמות נעשה כבוד י"ד י"ד ע"כ . גם תפנין כדבוע אמר נ' רישון אהלבגן כריס אר"י וסס יובן ענין זה . ואמנס סס ענין הוא זה הנה ענין ב' זרעות דל"א נעשה בחי' מוחין דל"א סס בחי' הריני עטרין נניץ ריבוי א"ר"א לבחר לז"א כבוד דעס שלו כדבוע אכל סוד ה' אלנעית ש"ס ככל יד מהס לון סס מקומן . והנה ב' ידוה דל"א פרויחו סקילי כחוד ונקרא יד א' בלבד ע"ד כל שאר בחי' של א"ר"א שנלמד פליסס בחדר דקכ"ח דכתיבא לים שמאלא כדאי פתיקא טולא וימניא (ס) ועד"כ כתיב הנה פני ה' אל ייראו ולא כתיב עיני לשון רבים . ואמנס חו"ה כל ל"ה מהס ים על ב' ידיס ונמלוא עמה כי בל"א ובז"ר"א ים ה' ידוה והנה יד כ"ל שהיא אורח של א"ר"א ככלולה מב' ידוה אלא שנקרא יד כ"ל פליס והנהס ומחסי חמישיס לפרשה שהוא אמא עלאה הנקרא פרשה דמלך אהלבין והתפיעין כל הו"ה כנזכר בזהר . והענין (כוח) כי יד (ו) דל"א ירדה למסה ברחם (ז) יסוד אמא והנה ימין כלולה כשמאל ושמאל ימין וכוזו שה' אלנעית יד שמאלו דל"א סס כ"ג כן ה' אלנעית יד ימין סס כ"ג וסס סוד ה' חרופס מנלפך שסס כשלות ואלו נחמוה שס

123590 אה"ת"ל

הנהרות וביארורים (ל) הוא יסוד שערב כטווח ככרס דף ד' . שסן שסן : (ג) עיין שער כ"ס פ"ח ססס גלימס היסוד דכח"ה : (ד) כסוד ריש ח"ה ססיל ח"ל וכו' : (ה) א"ר"א פנין שסן הפסוקיס דין סס"ל וכוזו כ"ס פ"ב : (ו) ככר א"ר"א סססס פי' זה וזהה ענין א"ר"א בל"א וכן כסס רכינו ככסר פי' ח"ה נ"ס : (ז) סס"ל פוקי א"ר"א ח"ה : (ח) עיין ככסר פלמיר כדבי ר"ל דרי' פי' פלמס כדלחסי פלמיר ח"ה וזהה יסוד דלחא נמיסי פי' חטוט טבאלה פליסס : (ט) יולא לכתום : (י) יולא נדף דמיס כג"ל : (יא) עיין שער סססוקיס פרשה סססו : (יב) ל"א דלחא : (יג) כסוד כססוה כרנה פוסקיס : (יד) שער"ך דף פ"ח ע"ג . שסן שסן : (ט) שססן מן ליסח ככס"ה : (פ) שער ח"ה פ"ח : (פז) שער כ"ס פ"ח :